

ଖଣ୍ଡ

2

ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: ୩୦୦/-



www.akhbarbadarqadian.in

ଗୁରୁବାର 16 ଫେବୃଆରୀ 2017 16 ଡବଲିନ୍ 1396 ହି.ଶ 18 ଯମାଦିଲ୍ ଅହୁଲ୍ 1438 ହି.କ

ସଂଖ୍ୟା

7

ସମ୍ପାଦକ : କମରୁଲ ହକ୍ ଖାନ୍

ସହ-ସମ୍ପାଦକ : ମକସୁଦ୍ ଅଲୀ ଖାନ୍

ଅଦମ୍ୟା ଖବର

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ଅସୀମ ଦୟା ବଳରୁ ସମ୍ଭବନା ହଜରତ ଅମିରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ପଂଚମ<sup>୧୨</sup>କୁଶଳ ଓ ମଙ୍ଗଳରେ ଅଛନ୍ତି । (ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୋଲିଲ୍ଲାହ୍)

ହୁଜୁର ଅନ୍-ଓର<sup>୧୩</sup>ଙ୍କ ସୁସ୍ଥ, ସବଳ, ଦୀର୍ଘାୟୁ, ମହାନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷାରେ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଦୁଆ କରିଚାଲନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହୁଜୁର<sup>୧୩</sup>ଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା, ସାହାଯ୍ୟ ଓ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ।

॥ ଆମିନ୍ ॥ ॥

ଅଲ୍ଲାହୁମ୍ମା ଐୟ୍ ଇମାମନା ବେରୁହିଲ୍ କୁଦୁସ୍ ଓ ବାରିକଲନା ଫି'ଉମ୍‌ରିହି ଓ ଅମ୍‌ରିହି ॥

ଯେଉଁ ସିଲ୍‌ସିଲା (ସମ୍ପ୍ରଦାୟ) ରେ ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ଶହିଦ୍‌ଙ୍କ ପରି ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ମୁଲ୍‌ହମ୍‌ଙ୍କୁ (ଯାହାଙ୍କ ଉପରେ ଐଶ୍ଵରୀକ ବାଣୀ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ) ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଜନ୍ମ କରିଛନ୍ତି, ଯିଏ ଏହି ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଜୀବନ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କଠାରୁ ଐଶ୍ଵରୀକ ବାଣୀ ପାଇ ମୋ ସତ୍ୟତାର ସ୍ଵଷ୍ଟିକରଣ କରିଛନ୍ତି ଏପରି ସିଲ୍‌ସିଲା ଉପରେ ଆକ୍ଷେପ କରିବା କଣ ତକ୍‌ଫୁ (ଧର୍ମପରାୟଣ) ଅଟେ । ଜଣେ ସଦାଚରୀ, ଚରିତ୍ରବାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ମଣିଷ ପାଇଁ ଏପରି ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଗ କେବେ ହୋଇପାରିବ ।

ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ଶହିଦ୍ ମରହୁମ୍ ସେହି ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ମୁତ୍‌ତକି (ଧର୍ମପରାୟଣ) ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନା କେବଳ ନିଜ ସ୍ଵୀର ଚିନ୍ତା କଲେ ନା ପିଲାମାନଙ୍କର ନା ନିଜ ପ୍ରୀୟ ଜୀବନର ପରବାଏ କଲେ । ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ବାସ୍ତବିକ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବଚନ ଓ କର୍ମ ଅନୁକରଣୀୟ ଅଟେ, ଯିଏ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ।

ହଜରତ ମସିହ୍ ମଉଦ<sup>୧୨</sup>ଙ୍କ ନୀତି ବାଣୀ

୧୭- ନିଶାନ(ଚିହ୍ନ)-ମୌଲବା ସାହାବଜାଦା ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ସାହେବ ଶହିଦ୍‌ଙ୍କ ଏଲ୍‌ହାମ୍ (ଐଶ୍ଵରୀବାଣୀ) ଯେ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ହକ୍ (ସତ୍ୟବାଦୀ) ଅଟନ୍ତି । ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହିପରି ଲଗାତାର ଅନେକ ସମ୍ପ୍ରମାନ ମଧ୍ୟ ଥିଲା ଯାହା ମୌଲବା ସାହେବଙ୍କୁ ଏତେ ଦୃଢ଼ତା ପ୍ରଦାନ କଲା ଯେ ପରିଶେଷରେ ସେ ମୋ ତସ୍‌ଦିକ୍ (ପ୍ରମାଣୀକରଣ) ପାଇଁ କାବୁଲ୍‌ର ଭୂମୀରେ ଅମାର୍ କାବୁଲ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଜୀବନ ଦେଲେ । ତାଙ୍କୁ ଅମାର୍ କାବୁଲ୍ ବହୁତ ଥର ଚେତାବନୀ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି (ମସିହ୍ ମଉଦ୍‌ଙ୍କ) ର ବୟତ ଯଦି ପରିତ୍ୟାଗ କରିବ ତେବେ ପ୍ରଥମରୁ ଅଧିକ ତୁମର ସମ୍ମାନ କରାଯିବ । କିନ୍ତୁ ସେ କହିଲେ ମୁଁ ଜୀବନକୁ ଇମାନ୍ (ବିଶ୍ଵାସ) ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇପାରିବି ନାହିଁ । ଶେଷରେ ସେ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଜୀବନ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ଏହି ରାସ୍ତାରେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଜୀବନ ଦେବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବି । ତେବେ ସେ ପଥର ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଘାତ (ପଥର ମାରି ହତ୍ୟା କରାଯିବା) କରାଗଲେ ଏବଂ ଏପରି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଖାଇଲେ ଯେ, ଗୋଟିଏ ଆହ୍ (ଶହ) ମଧ୍ୟ ମୁହଁରୁ ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ୪୦ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଲାଶ୍ ପଥର ଭିତରେ ପଡ଼ି ରହିଲା । ପୁଣି ତାଙ୍କର ଜଣେ ଅନୁଯାୟୀ ଅହେମ୍‌ଦ୍ ନୁର୍ ନାମୀ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ଲାଶ୍‌କୁ ଦଫନ୍ କଲେ । କୁହାଯାଉଛି ଯେ ତାଙ୍କ କବରରୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କସ୍ତୁରୀର ବାସ୍ନା ଆସୁଛି । ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ କେଶ ଏଠି ପହଂଚାଗଲା ଯେଉଁଥିରୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କସ୍ତୁରୀ ବାସ୍ନା ଆସୁଛି । ଆମ ବଇତୁତ୍ ଦୁଆ (ଦୁଆ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଘର)ର ଗୋଟିଏ କୋଣରେ ଗୋଟିଏ କାଚ ଭିତରେ ରଖାଯାଇଛି । ଏବେ ଏହା ସ୍ଵଷ୍ଟ ହେଲା ଯେ ଯଦି ଏ ବ୍ୟାପାର ଜଣେ ପ୍ରବଂଚକ ଓ ମିଥ୍ୟାରୋପକର ଥିଲା ତେବେ ଶହିଦ୍ ମରହୁମ୍‌ଙ୍କୁ ଏତେ ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ ମୋ ସତ୍ୟତା ପାଇଁ କିପରି ଏଲ୍‌ହାମ୍ ହେଲା । କିପରି ବାରମ୍ବାର ସ୍ଵପ୍ନ ହେଲା । ସେ ତ ମୋ ନା ମଧ୍ୟ ଜାଣିନଥିଲେ କେବଳ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ହିଁ ମୋ ବିଷୟରେ ତାଙ୍କୁ ଖବର ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ପଞ୍ଜାବରେ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଜନ୍ମ ହୋଇଗଲେଣି ବୋଲି ତେବେ ଯାଇ ସେ ପଞ୍ଜାବର ଖବର ଖୋଜିବାରେ ଲାଗିଗଲେ । ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଖବର ମିଳିଗଲା ଯେ ପ୍ରକୃତରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି କାଦିଆନ୍‌ଠାରେ ଯାହା ଗୁରୁଦାସପୁର୍ ପଞ୍ଜାବରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଛି, ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ହେବାର ଦାବୀ କରୁଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ସବୁକିଛି ତ୍ୟାଗ କରି ମୋ ପାଖକୁ ଦଉଡ଼ି ଆସିଲେ ଏବଂ ପାଖାପାଖି ଦୁଇମାସ ଏଠି ରହିଲେ ପୁଣି ଫେରିବା ସମୟରେ ଦୁର୍ଜନ ଗୁପ୍ତଚରଙ୍କ ଖବର ଦ୍ଵାରା ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । ବନ୍ଦୀପରେ ଯେବେ ତାଙ୍କୁ କୁହାଗଲା ଯେ ନିଜ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁତ୍ରଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ସାକ୍ଷାତ କରିନିଅ ବୋଲି କହିଲେ ଏବେ ମୋତେ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କୁ ସମର୍ପି ଦେଉଛି । ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ ସଙ୍ଘାତ (ପଥର ଫିଙ୍ଗି ମାରିବା) କରାଯିବ ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲେ ଯେ ମୁଁ ୪୦ ଦିନରୁ ଅଧିକା ସମୟ ମୃତ ରହିବି ନାହିଁ । ଏହା ସେହି କଥାର ଇଙ୍ଗିତ ଥିଲା ଯାହା ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ

ଅଛି ଯେ ମୋମିନ୍ ମରିବା ପରେ କିଛି ଦିନ ବା ୪୦ ଦିନ ଭିତରେ ଜୀବିତ ହୁଏ ଏବଂ ଆକାଶକୁ ଉଠାଇ ନିଆଯାଏ । ଏହା ସେହି ଝଗଡ଼ା ଯାହା ଆମର ଓ ଆମ ବିରୋଧୁକ୍ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ୍ ଇମା ଆ:ସଙ୍କ ରଫା (ଆକାଶକୁ ଉଠିଯିବା) ବିଷୟରେ (ତର୍କ) ଚାଲିଛି । ଆମେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅନୁସାରେ ତାଙ୍କର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରଫା (ଉନ୍ନତି)କୁ ମାନୁଛୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରି ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ “କୁଲ୍ ସୁବ୍‌ହାନା ରବ୍‌ବି ହଲ୍ କୁନ୍‌ହୁ ଇଲ୍ଲା ବଶିରତ୍ ରସୁଲ୍” କୁ ନିଜ ପାଦତଳେ ରଖି ଶାରିରୀକ ରଫା (ଉନ୍ନତି) କୁ ମାନୁଛନ୍ତି । ମତେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଇଏ ଦଞ୍ଜାଲ ଅଛି କାରଣ ୩୦ ଟି ଦଞ୍ଜାଲ ଆସିବାର ଲେଖାଅଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଯଦି ୩୦ ଜଣ ଦଞ୍ଜାଲ ଆସିବାର ଥିଲା ତେବେ ସେହି ହିସାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦଞ୍ଜାଲଙ୍କ ମୁକାବିଲାରେ ୩୦ ଜଣ ମସିହ୍ ମଧ୍ୟ ଆସିଥାନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଆର୍ଷ୍ଠ୍ୟର କଥା ୩୦ ଜଣ ଦଞ୍ଜାଲ ତ ଆସିଗଲେ କିନ୍ତୁ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ମସିହ୍ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଉନ୍ନତ୍ (ଇସ୍‌ଲାମ୍) କେତେ ଅଭାଗା ଯେ କେବଳ ଦଞ୍ଜାଲ ତା ଭାଗରେ ରହିଗଲେ । ସଜା ମସିହ୍‌ର ମୁହଁ ଦେଖିବା ତା ଭାଗ୍ୟରେ ନାହିଁ । ଯେବେ କି ଇସ୍ରାଈଲି ସିଲ୍‌ସିଲା (ବଂଶ)ରେ ତ ଶହ ଶହ ନବୀ ଆସିଥିଲେ ।

ତେଣୁ ଯେଉଁ ସିଲ୍‌ସିଲାରେ ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ଶହିଦ୍‌ଙ୍କ ପରି ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ମୁଲ୍‌ହମ୍ (ଐଶ୍ଵରୀକ ବାଣୀ ଗ୍ରହଣତା)ଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ଜନ୍ମ ଦେଲେ ଯିଏ ଏହି ମାର୍ଗରେ ନିଜର ଜୀବନ ଦେଇଦେଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରୁ ଐଶ୍ଵରୀବାଣୀ ପାଇ ମୋ ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଦେଲେ । (ତେଣୁ) ଏପରି ସିଲ୍‌ସିଲା ଉପରେ ଆକ୍ଷେପ କରିବା କ'ଣ ତକ୍‌ଫୁ ଅଟେ ? ଜଣେ ସଦାଚରୀ, ଚରିତ୍ରବାନ ଓ ଜ୍ଞାନୀଙ୍କର କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ ଲୋକ ପାଇଁ ଏପରି ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଆବେଗ ହୋଇପାରିବ..... ।

ସାହିବଜାଦା ମୌଲବା ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ଶହିଦ୍ ନିଜର ଲହୁ ଦ୍ଵାରା ସତ୍ୟତାର ସାକ୍ଷୀ ଦେଲେ । ଅଲ୍‌ଇସ୍‌ତକାମତୁ ଫଉକୁଲ୍ କରାମାତି । କିନ୍ତୁ ଆଜିକାଲିର ଓଲଟାମାମାନଙ୍କ ଏ ଅଭ୍ୟାସ ଯେ ସେମାନେ ଦୁଇ ଦୁଇ ଟଙ୍କା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଫତ୍ଵା ବଦଳାଇ ଦେଉଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର କଥା ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଭୟ ଦ୍ଵାରା ନୁହେଁ ବରଂ ନିଜ ମନର ଆବେଗ ଦ୍ଵାରା ହୋଇଥାଏ । ଅବଦୁଲ୍ ଲତିଫ୍ ଶହିଦ୍ ମରହୁମ୍ ସେହି ସତ୍ୟବାଦୀ ଓ ମୁତ୍‌ତକି (ଧର୍ମପରାୟଣ) ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ଯିଏ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନା କେବଳ ନିଜ ସ୍ଵୀର ଚିନ୍ତା କଲେ ନା ପିଲାମାନଙ୍କର ନା ନିଜ ପ୍ରୀୟ ଜୀବନର ପରବାଏ କଲେ । ଏମାନେ ଏପରି ଲୋକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ବାସ୍ତବିକ ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କ ବଚନ ଓ କର୍ମ ଅନୁକରଣୀୟ ଅଟେ, ଯିଏ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାହ୍‌ଙ୍କ ମାର୍ଗରେ ନିଜର ସତ୍ୟତା ପ୍ରତିପାଳନ କଲେ ।

(ହକିକତୁଲ୍ ଓହି ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ଖଣ୍ଡ-୨୨, ପୃଷ୍ଠା-୨୧୦-୨୧୩)

### ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱ ଯୁଦ୍ଧ ପ୍ରତି ଖଲିଫାଙ୍କ ଚେତାବନୀ

ଧାର୍ମିକ କଠୋରବାଦ ଯେଉଁ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଛି, ତାହା ଆତଙ୍କବାଦ ନାମରେ ଧର୍ମାନ୍ଧତା ଓ ନିଷ୍ଠୁରତାର ରାକ୍ଷସ ସାଜି ଆଜି କେବଳ ଭାରତବର୍ଷ କାହିଁକି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ଆଇ.ଏସ୍.ଆଇ.ଏସ୍, ଅଲ କାଏଦା ଓ ଜେ.ଇ.ଏମ୍. ଇତ୍ୟାଦି ତଥାକଥିତ ଜେହାଦୀ ସଂଗଠନ ନରହନ୍ତା ରାକ୍ଷସ ସାଜି ମାନବିକତା ବିରୁଦ୍ଧରେ କ୍ରୁର ଅଜହାସ୍ୟର ସ୍ୱଷ୍ଟ ଚିତ୍ର ଦେଖାଇଛି । ତେଣୁ ଆଜିର ଦୁନିଆ ଏକ ଅଶାନ୍ତ ଝଡ଼ର ତାଣ୍ଡବରେ ଦୋଦୁଲ୍ୟମାନ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଗତି କରୁଛି । ହତିଆରବାଜି ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ଯେଉଁ ଝଙ୍କାର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲାଣି, ତାକୁ ଅଙ୍କୁଶ ଲଗାଇବା ତ ଦୂରର କଥା, ବିଶ୍ୱର ବଡ଼ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଆତଙ୍କବାଦକୁ ସମ୍ମୁଲେ ବିନାଶ କରିବା ସକାଶେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲଟଫର୍ମରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଥିକ ସଙ୍କଟ, ଅରାଜକତା, ଦେଶ ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ କନ୍ଦଳ ଓ ଗୃହଯୁଦ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରେ ମହାଶକ୍ତି ଗୁଡ଼ିକର ଅବାଧ ପ୍ରବେଶ ଓ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବାହାନାରେ ଅଯଥା ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଇତ୍ୟାଦି ଏହି ସବୁ ସଙ୍କଟ ଜନକ ଘଟଣା ବହୁଳ ପରିସ୍ଥିତି ବିଶ୍ୱ ମାନବ ଜଗତକୁ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଗତିରେ ଭୟାବହ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଆଡ଼କୁ ଠେଲି ଦେଇଛି ।

ଏଥିରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ମାନସିକ ଉଠେଇନା ଓ ଜନ ଅସନ୍ତୋଷ ଘନେଇ ଆସୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ପୂର୍ବାବସ୍ଥା ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ବଠିକାମାନର ସମୟକୁ ତା’ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଉଛି । ସୁତରାଂ ଚଳିତ ଶତାବ୍ଦୀରେ ତୃତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ହିଁ ପୃଥିବୀର ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ସିଦ୍ଧହେବ । ଏହି ସ୍ଥିତିକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଯାଇ ଅହମଦୀୟା ଜମାଅତର ସଂସ୍ଥାପକ ଦିବ୍ୟଦ୍ରଷ୍ଟା ହଜରତ ମିର୍ଜା ଗୁଲାମ ଅହମଦ (୧୮୩୫-୧୯୦୮) କହିଛନ୍ତି :

‘ସଦ୍ୟ ଆବିଷ୍କୃତ ମହା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପରମାତ୍ମା ଓ ଉଦ୍‌ଜାନ ବୋମା ତଥା ଅତ୍ୟାଧୁନିକ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଦ୍ୱାରା ଏହି ଦୁଇ ମହାମେଂଟ ମଧ୍ୟରେ ଘମାଘୋଟ ଲଢେଇ ହେବ ଓ ସେମାନଙ୍କ ଶକ୍ତି ଛିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କ ସଭ୍ୟତାର ପତନ ଘଟିବ । ଏହି ଯୁଦ୍ଧର ଅବସାନ ପରେ ରୁଷ୍‌ବାସୀ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟବାସୀଙ୍କ ଠାରୁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଶୀଘ୍ର ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରୁ ମୁକ୍ତି ଲାଭ କରିବେ । ରୁଷିଆର ଜନସଂଖ୍ୟା ଅତି ଶୀଘ୍ର ବଢ଼ିଯିବ । ..... ଯେଉଁ ଜାତି ଆଜି ପୃଥିବୀରୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ ଓ ଆକାଶରୁ ତାଙ୍କର ଅସ୍ଥିତ୍ୱ ଲୋପ କରିବାର ଉପାୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରି ଚାଲିଛି, ସେହି ଜାତି ନିଜର ଭୁଲ ବୁଝିପାରି ଅନୁତପ୍ତ ହେବ ଓ ସେମାନେ ଏକେଶ୍ୱରବାଦ ବିଶ୍ୱାସରେ ଦୃଢ଼ୀଭୂତ ହେବେ ।’

(ତଜଲଲିୟାତେ ଇଲାହିୟା - Divine Manifestation, ପୃ ୩୯୯, ୧୯୦୬)

ସନ୍ତାସବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଘର୍ଷ ହେଉ ଅବା ଜେହାଦ୍ ନାମରେ ନିରାହ ମଣିଷଙ୍କ ରକ୍ତପାତ, ସମଗ୍ର ମାନବ ସମାଜ ଆଜି ଆସନ୍ନ ମହାଯୁଦ୍ଧର ବିଭୀଷିକାରେ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇ ଧ୍ୱଂସର ତଟ ଦେଶରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଛି । ଏପରି ଶଙ୍କାକୁଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଅହମଦୀୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ପଠିକା ଖଲିଫା ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହମଦ୍ ବିଶ୍ୱର ପ୍ରମୁଖ ଧର୍ମଗୁରୁ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରମୁଖ୍ୟ ମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରଗଣ ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ଚଳାଇ ଥିବାର ବାହାନା କରି ନିଜ ଶକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କଥାବାକିଆ ଜରିଆରେ ବିବାଦର ସମାଧାନ କରନ୍ତୁ । ନ୍ୟାୟ ଭିକ୍ତିକ ଶାନ୍ତିର ଲକ୍ଷ୍ୟ ନେଇ ପୃଥିବୀକୁ ଏକତ୍ରିତ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ଟେବୁଲରେ ମିଳିତ ହୋଇ ଭାବ ବିନିମୟ କରିବା ଅଧିକ ଶ୍ରେୟସ୍କର । କାରଣ ଆଉ ଏକ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ମୂଳଦୁଆ କେବେଠାରୁ ପତି ସାରିଲାଣି । (ବିଶ୍ୱ ସଂକଟ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ପଥ, ପୃ-୧୭୮, ୨୭୫)

ଆମର ମହାମାନ୍ୟ ଖଲିଫା ‘ହଜରତ ମିର୍ଜା ମସରୁର ଅହମଦ୍’ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତି ଆହ୍ୱାନ ଜଣାଇ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖିଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି ମହାମାନ୍ୟ ପୋପ, ଆମେରିକା, ଇରାନ ଓ ଫ୍ରାନ୍ସର ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଗଣ, କାନାଡା, ବ୍ରିଟେନ, ଇସ୍ରାଇଲ ଓ ଚୀନର ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ଜର୍ମାନିର ଚାନ୍ସଲର, ସାଉଦି ଆରବର ରାଜା ଓ ଆହୁରି ଅନେକ । ୨୦୧୨ ଜୁନରେ ଆମେରିକାର ସଂସଦ ଭବନ **Capital Hill** ରେ ୧୪୦ରୁ ଅଧିକ ସିନେଟ ଓ କଂଗ୍ରେସମେନ ଏବଂ ଡିସେମ୍ବର ମାସରେ ୟୁରୋପିୟାନ ପାର୍ଲିାମେଣ୍ଟରେ ୩୦ଟି ୟୁରୋପିୟ ଦେଶର ୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ବିଶ୍ୱ ଇତିହାସରେ ଶାନ୍ତି, ନ୍ୟାୟ ଓ ଭାଇଚାରାର ବାର୍ତ୍ତାବହନକାରୀ ବୈପ୍ଳବିକ ପ୍ରଚେଷ୍ଟାର ବିରଳ ଘଟଣା ।

ଅହମଦୀୟା ମୁସଲିମ ଜମାଅତ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଏକତା, ଧାର୍ମିକ ସହିଷ୍ଣୁତା, ବିବେକ ସ୍ୱାଧୀନତା ତଥା ଚାରିତ୍ରିକ ବିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି ।

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଉଛି : ସରକାରଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ, ଦେଶ ପ୍ରେମ, ଧର୍ମ ସଂସ୍ଥାପକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଯଥୋଚିତ ସମ୍ମାନ, ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ମାନବସେବା ପରମ ଧର୍ମ । ଏହି ଜମାଅତ ଦୈବୀ ଦୁର୍ବିପାକ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ସମୟରେ **Humanity First** ନାମକ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ମୁଦ୍ରା ପାଣ୍ଡି ଜରିଆରେ ଜାତି ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ମାନବ ଜାତିର ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପର ସେବା କରିବାରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ଲାଭ କରିଛି । ଏହାର ନୀତିବାଣୀ ହେଉଛି “ପ୍ରେମ ସଭିଙ୍କ ପାଇଁ, ଘୃଣା କାହାକୁ ନାହିଁ” ।

ତେବେ ଆତଙ୍କବାଦ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଶାନ୍ତିପାଇଁ ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ମୂଳକ ସମ୍ମିଳନୀ ସବୁଠାରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଛି । ଏଠାରେ ଅହମଦୀୟା ସଂପ୍ରଦାୟର ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନ କରି ସମ୍ମିଳନୀର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପସ୍ଥିତ ସଭାସଦଗଣଙ୍କୁ ସୁଚନା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱର ବିଭିନ୍ନ ଭାଗରେ ଏହି ସଂପ୍ରଦାୟ ପକ୍ଷରୁ ଶାନ୍ତି ସମ୍ମିଳନୀ, ଶାନ୍ତି ଆଲୋଚନା ଚକ୍ର, ମାନବତା ଦିବସ, ତଥା ସର୍ବଧର୍ମ ସମନ୍ୱୟ ସମ୍ମିଳନୀ (ଜଲସା ପେଶଘୁୟାନ୍ତେ ମଜାହିଦ୍) ଇତ୍ୟାଦି ଆୟୋଜନ କରାଯାଉଛି । ଚଳିତ ବର୍ଷ କାନାଡାରେ ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଏକ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସମ୍ମିଳନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଲଣ୍ଡନ ଠାରେ ପ୍ରତି ବର୍ଷ ହେଉଥିବା **Peace symposium** ରେ ଗତ ବର୍ଷ ଭାରତର ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀକା ଶ୍ରୀମତୀ ସିନ୍ଧୁ ତାଜଙ୍କୁ ଅହମଦୀୟା **Peace Award** ଦ୍ୱାରା ସମ୍ମାନୀତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବନ୍ଧୁଗଣ ! ସମାଜରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବିନା ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଅସମ୍ଭବ । ସୁତରାଂ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ କୁହାଯାଇଛି-

‘ହେ ମୁସଲମାନମାନେ ! କୌଣସି ଧର୍ମର ଶତ୍ରୁତା ତଥା ସାଂପ୍ରଦାୟୀକ ଚିକ୍ତ ମନୋଭାବ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ନ୍ୟାୟ ପଥରୁ ବିରତ ନ କରୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ; ପରନ୍ତୁ ତୁମେ ସକଳ ପ୍ରାଣୀ ସହିତ ନ୍ୟାୟ କର ଏବଂ ସାମ୍ୟ ଓ ମୈତ୍ରୀଭାବ ପୋଷଣ କର । ଏହା ହିଁ ତୁମକୁ ଧର୍ମନିଷ୍ଠତାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରାଇବ । ‘ (ଅଲ୍-ମାଏଦା ୯)

ସେହିପରି ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ବ୍ରିଟିଶ ସାଂସଦ ଭବନରେ ଜମାଅତର ମହାମାନ୍ୟ ଖଲିଫା ଅନ୍ୟ ଏକ ଭାଷଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କହିଛନ୍ତି;

‘ବିଗତ ଦୁଇଟି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଭୟାବହ ଧ୍ୱଂସଲାଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ସଚେତନ ଅଛନ୍ତି । ଅଥଚ ପରିତାପର ବିଷୟ ହେଉଛି ଯେ କେତେକ ଦେଶର ଜଟିଳ ଶାସନ ନୀତି ଓ ଗର୍ହିତ ଆଚରଣ ପୃଥିବୀର ଦିଗ୍‌ବଳୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧର ଆଭାସ ଦେଉଛି । ଏହି ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ଏକ ଆଣବିକ ତଥା ପାରମାଣବିକ ଯୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ପରିଣତ ହେବ । ପୃଥିବୀ ଆଜି ଯେଉଁ ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛି, ତହିଁରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏପରି ଏକ ମହାଯୁଦ୍ଧ ଲାଗି ଯିବାର ଆଶଙ୍କା ଦେଖା ଦେଇଛି ।’

ଏହାର ଭୟାବହ ପରିଣତିରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ବିଶ୍ୱ ନିୟନ୍ତ୍ରା ଜୀବିତ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ ସୂତ୍ର ସ୍ଥାପନ କରିବା ତଥା ମାନବ ଜାତି ପ୍ରତି ରହିଥିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ନ୍ୟାୟ, ସାଧୁତା ଓ ସ୍ୱଚ୍ଛତାର ପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ । ଏହା ମାନସବର ଖଲିଫା ଲଣ୍ଡନ ସ୍ଥିତ ଗିଲ୍ଡ ହଲଠାରେ ୨୦୧୪, ଫେବୃଆରୀ ୧୧ ତାରିଖ ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବା ବିଶ୍ୱଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀ ଅବସରରେ “ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଭୂମିକା” ଶୀର୍ଷକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଶ୍ୱନେତା ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ବୋଧନ ଦେଇ କହିଥିଲେ ।

ଆସନ୍ତୁ, ଆମେମାନେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ନେବା ଯେ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଏକଜୁଟ ହୋଇ ହିଂସା ଓ ଘୃଣାକୁ ପ୍ରସାର କରୁଥିବା ସେହିସବୁ ଗୋଷ୍ଠୀ ବା ସଂଗଠନ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱର ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ପୃଥିବୀରେ ଶାନ୍ତି ନଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ଦୃଢ଼ ହସ୍ତରେ ଦମନ କରିବା ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ମାନବୀୟ ଏକତା ଓ ଏକେଶ୍ୱର ବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଜମାଅତ ଅହମଦୀୟାର ପାଦ ସହିତ ପାଦ ମିଳାଇ ଯଦି ଆମେ ଏହି ଅଭିଯାନରେ ସାମିଲ ନ ହେବା ଏବଂ ଯଦି ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଳ ବାସ୍ତବିକତାକୁ ପାଶୋରି ଦେବା, ତାହେଲେ ଆତଙ୍କବାଦର ମୂଲୋତ୍ପାଦନ ଓ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବନ୍ଧତାର ମୂଲ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

**ଡଃ ରୌଶନ ଖାନ**  
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରିଭ୍ୟୁ କମିଟି, ଓଡ଼ିଶା  
ସମ୍ବଲପୁର  
ଫୋ: ୯୪୩୭୭୮୪୮୫୯



# ଶୁଭ୍‌ବା ଜୁମା

- ◆ କିଛି ଲୋକ ମନେ କରୁଛନ୍ତି କି ଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନତା କୁ ଛିନ୍ନ କରୁଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଟକଣା ଲଗାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୁହନ୍ତି ଓମ୍ମା କାଅଲା ଆଲୈକୁମ୍ ଫିଦ୍ ଦିନି ମିନ୍ ଖରଜ୍ ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ଜଟିଳତା ରଖି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଶରିୟତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଣିଷର ଭାର ହାଲୁକା କରିବା ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିପଦ ଓ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅଟେ ।
- ◆ ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ଯାହାକି ତୁମକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବ ବରଂ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ଆଦେଶ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଦୟା, କରୁଣା ଓ ବରକତ୍ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭୁଲ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବଚନ କଦାପି ଭୁଲ ହୋଇ ପାରେନା ।
- ◆ କେତେକ କଥା ଛୋଟ ମନେହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସମୟ କ୍ରମେ ତାହାକୁ ଛୋଟ ମନେ କରିବାର ପରିଣାମ ବେଶ୍ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ଜଣେ ମୋମିନ କଦାପି ଛୋଟ ମଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ।
- ◆ ପ୍ରଥମ କଥା ଆମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଯଦି ଆମକୁ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାର ଅଛି ତେବେ ଆମକୁ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବିକ୍ ଅମଳ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଆମେ ମୁସଲମାନ ହେବାର ଘୋଷଣା କରୁଅଛେ ଏବଂ ଧର୍ମ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛେ ତେବେ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ ରଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ।
- ◆ ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବା ଜରୁରୀ । ଦେଖ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କହିଛନ୍ତି ଲଜ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସର ଏକ ଅଂଶ । ସୁତରାଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶରୀରକୁ ଢାଙ୍କୁଥିବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ନିଜ ବିଶ୍ଵାସର ରକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ◆ ଆଜିକାଲି ସମାଜରେ ଯେଉଁ ଅପକର୍ମ ଦେଖାଯାଉଛି ତାହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି ପୁଅ, ଝିଅ, ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ନିଜ ଲାମର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହିତ ସମାଜର ଖରାପ ପ୍ରଭାବରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ପିତାମାତା ଓ ବିଶେଷ କରି ମାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ବେଳୁ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ସମାଜର ଅପକର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ସହିତ ନାମକୁ ମାତ୍ର ବିକାଶ ଶୀଳ ସମାଜର ବିସାକ୍ତକର ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବେ ।

**ଶୁଭ୍‌ବା ଜୁମା: ସୟଦନା ଅମିରୁଲ ମୁମେନିନ ଖଲିଫତୁଲ ମସିହ ଖାମିସ୍<sup>ଅ.ବ</sup>**  
**(ପ୍ରଦତ୍ତ: ୧୩ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୭ ଅନୁଯାୟୀ ୧୩ ସୁଲାହ୍ ୧୩୯୭ ହିଜ୍ରି ଶମସି)**

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ  
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ  
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ.  
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ଦ ଏବଂ ସୁରେ ପାଠିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଖୁର ଅ:ବ କହିଲେ - କିଛି ଲୋକ ମନେ କରୁଛନ୍ତି କି ଧର୍ମ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ଵାଧୀନତା କୁ ଛିନ୍ନ କରୁଅଛି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ କଟକଣା ଲଗାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ କୁହନ୍ତି ଓମ୍ମା କାଅଲା ଆଲୈକୁମ୍ ଫିଦ୍ ଦିନି ମିନ୍ ହରଜ୍ (ଅଲହଦ୍:୭୯) । ଅର୍ଥାତ ଧର୍ମ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ତୁମମାନଙ୍କ ସକାଶେ କୌଣସି ଜଟିଳତା ରଖି ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଶରିୟତର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଣିଷର ଭାର ହାଲୁକା କରିବା ଏବଂ କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ ବରଂ ତାହାକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିପଦ ଓ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଅଟେ । ଅତଏବ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ପଂକ୍ତିରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରି ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାରେ ଏଭଳି କୌଣସି ଆଦେଶ ନାହିଁ ଯାହାକି ତୁମକୁ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବ ବରଂ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟରୁ ଛୋଟ ଓ ବଡ଼ରୁ ବଡ଼ ଆଦେଶ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଦୟା, କରୁଣା ଓ ବରକତ୍ ଅଟେ । ସୁତରାଂ ମଣିଷର ଚିନ୍ତାଧାରା ଭୁଲ ହୋଇପାରେ କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ବଚନ କଦାପି ଭୁଲ ହୋଇ ପାରେନା । ଯଦି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇ ଆମେ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ପାଳନ କରିବା ନାହିଁ ତେବେ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବା । ଯଦି ମଣିଷ ଏହି ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା ନକରେ ତେବେ ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ସଜ୍ଜାତ ମଣିଷକୁ ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ କରିବାର ଯେଉଁ ପ୍ରଣ କରିଥିଲା, ସେ ନିଶ୍ଚିତ ନିଜ ଚେଷ୍ଟାରେ ସଫଳ ହୋଇଯିବ । ସୁତରାଂ ଯଦି ତାହାର ଆକ୍ରମଣରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ଅଛି ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । କେତେକ କଥା ଛୋଟ ମନେହୋଇଥାଏ, କିନ୍ତୁ ସମୟ କ୍ରମେ ତାହାକୁ ଛୋଟ ମନେ କରିବାର ପରିଣାମ ବେଶ୍ ଭୟଙ୍କର ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ଜଣେ ମୋମିନ କଦାପି ଛୋଟ ମଣିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଆଜି ଆମେ ଦେଖୁଅଛେ ଯେ ବିଶ୍ଵର ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ ଧର୍ମରୁ ଦୂରେଇ ଚାଲିଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କ ଭଲ ଓ ଖରାପର ସ୍ତରରେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଚାଲିଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ଆମେ ଦେଖୁଅଛୁ ଯେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ଫେସନ୍ ନାମରେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଶ୍ଳୀଳତା ବଢିଚାଲିଛି ।

ଉନ୍ନତି କରିବା ନାମରେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଉ ଅଛି । ଲାଜ, ଶରମ୍ ଯେପରି ଉଠିଗଲାଣି । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ଆମ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ପଡୁଅଛି । କେତେକ ପିଲା ଯୌବନରେ ପାଦ ଦେଲା ପରେ ମୋତେ ପତ୍ର ଲେଖୁଥାନ୍ତି କି ଇସଲାମରେ ପରଦା କାହିଁକି ଜରୁରୀ ଅଟେ ? କାହିଁକି ଆମେ ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ଜିନ୍ ପ୍ୟାଂଟ୍ ଓ ବ୍ଲ୍ୟାଉଜ ଅବା କୋଟ ବିନା ବୁରକାରେ ପରିଧାନ କରି ବାହରକୁ ବାହାରି ପାରିବୁ ନାହିଁ । ପ୍ରଥମ କଥା ଆମକୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଯଦି ଆମକୁ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାର ଅଛି ତେବେ ଆମକୁ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବିକ୍ ଅମଳ କରିବାକୁ ହେବ । ଯଦି ଆମେ ମୁସଲମାନ ହେବାର ଘୋଷଣା କରୁଅଛେ ଏବଂ ଧର୍ମ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛେ ତେବେ ନିଜକୁ ଧାର୍ମିକ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଆବଦ୍ଧ ରଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ଅଲ୍ଲାଃ ଓ ରସୁଲଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବା ଜରୁରୀ । ଦେଖ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କହିଛନ୍ତି ଲଜ୍ୟା ବିଶ୍ଵାସର ଏକ ଅଂଶ । (ସହି ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍ ବାବ୍ ଉମୁରୁଲ୍ ଇମାନ୍ ହଦିସ୍-୯) ସୁତରାଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶରୀରକୁ ଢାଙ୍କୁଥିବା ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରି ନିଜ ବିଶ୍ଵାସର ରକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ବିକାଶସୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ସ୍ଵାଧୀନତା ଓ ଉନ୍ନତି ନାମରେ ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ଏହାର କାରଣ ସେମାନେ ଧର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ଅତଏବ ଜଣେ ଅହେମଦି କନ୍ୟା ଯେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ଏହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥାଏ କି ସେ ସର୍ବଦା ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ମଧ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା ସେତେବେଳେ ବାସ୍ତବରେ ସମ୍ଭବ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା । ଏହା ଆମର ସୌଭାଗ୍ୟ ଯେ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସ ଆମକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଖୋଲା ଖୋଲି ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ନିର୍ଲକ୍ଷ୍ୟ ପଣିଆ ଓ ପରଦା ନକରିବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆପଣ କୁହନ୍ତି ଯୁରୋପବାସୀଙ୍କ ପରି ଆମ ଦେଶର ଲୋକେ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବା ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେଣି କିନ୍ତୁ ଏହା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନହୀନୀ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ମୂଳମନ ସାଜିଥାଏ । ଅନୁମାନ କର ଯେଉଁ ଦେଶମାନଙ୍କରେ (ମହିଳାମାନଙ୍କୁ) ଏପରି ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ସେହି

ଦେଶମାନଙ୍କ ଚାରିତ୍ରିକ ସ୍ତରର କିଭଳି ଅବନତି ଘଟିଚାଲିଛି । ଯଦି ମହିଳାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ପରଦା ନକରିବାରେ ସେମାନଙ୍କ ମର୍ଜାଦା ଓ ପବିତ୍ରତା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥାଏ ତେବେ ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରିନେବୁ ଯେ, ଆମେ ଭ୍ରମରେ ଥିଲୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଯେ ଯେତେବେଳେ ପୁଅ ଓ ଝିଅ ସାବାଳକ ହୋଇଯାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ରକ୍ଷା ଓ ପରଦା ନକରିବେ ତେବେ ଚିନ୍ତାକର ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ କିଭଳି ଭୟଙ୍କର ହେବ । ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିବା ତଥା ନିଜ କାମନାର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ମଣିଷର ପ୍ରକୃତିରେ ରହିଛି । ପୁଣି ଯେତେବେଳେ ପରଦା କରିବାର ସାମାଲଘନ କରାଯାଏ ଓ ଅପକର୍ମର ଶାକାର ହୁଅନ୍ତି ତେବେ ସ୍ୱାଧୀନତା ମିଳିଲେ କଣ ବା ନକରିବେ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଲକ୍ଷ କର ସେମାନେ କିଭଳି ଲଗାମ ହିନ ଘୋଡ଼ା ପରି ହୋଇଗଲେଣି । ନା ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଇଶ୍ୱର ଭୟ ଅଛି ନା ଅନ୍ତ୍ରୀମ ଦିବସ ପ୍ରତି ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ସାଂସାରିକ ଭୋଗବିଳାସକୁ ନିଜର ଉପାସ୍ୟ ମନେକରି ବସିଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଏହି ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ପରଦା ନକରିବାର ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଦୂର କରିବା ପୂର୍ବରୁ ସର୍ବ ପ୍ରଥମେ ଆମକୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାର ସୁଧାର ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଯଦି ଏହା ବାସ୍ତବରେ ପରିଣତ ହୁଏ ତେବେ ପୁରୁଷମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଉଗ୍ରତା ଦ୍ୱାରା ନାଶ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ । ନଚେତ୍ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିସ୍ଥିତି ଯାହା ଏଥିରେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ପରଦା ନକରିବାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏପରି ଅଟେ ଯେମିତି ଛେଳିମାନଙ୍କୁ ହିଂସ୍ର ବାଘ ସମ୍ମୁଖରେ ଛାଡ଼ିଦେବା । ଲୋକମାନଙ୍କୁ କଣ ହୋଇଯାଇଛି କି ସେମାନେ କୌଣସି କଥାର ପରିଣାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଚିନ୍ତା କରୁନାହାନ୍ତି । ଅତି କମ୍ରେ ନିଜ ନିମ୍ନ ବୁଦ୍ଧିର ପ୍ରୟୋଗ କରି ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ଯେ କଣ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଅବସ୍ଥା ଏପରି (ବିଶ୍ୱାସ) ଯୋଗ୍ୟ କି ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବିନା ପରଦାରେ ଛିଡ଼ା କରିଦେବା । ”

(ମଲଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୭, ପୃଷ୍ଠା-୧୩୪-୧୩୫, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)

ଆଜିକାଲି ସମାଜରେ ଯେଉଁ ଅପକର୍ମ ଦେଖାଯାଉଛି ତାହାର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସତ୍ୟତା ପ୍ରମାଣିତ କରୁଅଛି । ସୁତରାଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦି ପୁଅ, ଝିଅ, ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ନିଜ ଲାଘର ସ୍ତର ବୃଦ୍ଧି କରିବା ସହିତ ସମାଜର ଖରାପ ପ୍ରଭାବରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ପିତାମାତା ଓ ବିଶେଷ କରି ମାମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଯେ ନିଜ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଛୋଟ ବେଳୁ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ସମାଜର ଅପକର୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବଗତ କରାଇବା ଉଚିତ୍ । ତେବେ ଯାଇ ସେମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନେ ଧର୍ମରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ସହିତ ନାମକୁ ମାତ୍ର ବିକାଶ ଶାଳ ସମାଜର ବିସାକ୍ତକର ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିପାରିବେ । ଏହି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ରହି ବାପ ମା ମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଧର୍ମ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଏବଂ ଲଜ୍ଜାର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଅତ୍ୟଧିକ ଯିହାଦ୍ କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେଥିପାଇଁ ନିଜ ନମୁନା ମଧ୍ୟ ଦେଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବିଗତ ଦିନ ଜଣେ କନ୍ୟା ମୋତେ ପତ୍ର ଲେଖିଲେ ଯେଉଁଥିରେ ସେ ଲେଖିଥିଲେ କି ମୁଁ ବେଶ୍ ଶିକ୍ଷିତ ହୋଇଗଲିଣି । ମୁଁ ଆଶାବାଦୀ ଯେ ମୋତେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଭଲ ପଦ ମିଳିଯିବ । ମୁଁ ପଚାରିବା କୁ ଚାହୁଁଛି ଯେ ଯଦି ମୋତେ ସେଠାରେ ବୁରକା ପିନ୍ଧିବାରୁ ବାରଣ କରାଯାଏ ଓ କୋଟ ମଧ୍ୟ ପିନ୍ଧିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି । ତେବେ କଣ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମୁଁ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି ? ଅବଶ୍ୟ ମୁଁ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ କାମ ସାରି ବାହାରିବା ସମୟରେ ବୁରକା ପିନ୍ଧିନେବି । ସେ କୁହନ୍ତି କି ମୁଁ ଶୁଣିଛି ଆପଣ କହିଥିଲେ କି କର୍ମାୟିକା ମହିଳାମାନେ ନିଜ କର୍ମକ୍ଷେତ୍ରରେ ବିନା ବୁରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିପାରିବେ । ଉକ୍ତ ପିଲା ମଧ୍ୟରେ ଏତିକି ଭଲ ଗୁଣ ରହିଛି କି ସେ ଏସବୁ ଦର୍ଶାଇବା ପରେ ଶେଷରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ କି ଯଦି ଆପଣ ମନା କରନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ ଏପରି ଅନୁଷ୍ଠାନରେ କାମ କରିବି ନାହିଁ ।

ହଜୁର ଅନସ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଏହା ଗୋଟିଏ ନୁହେଁ ବରଂ ଅନେକ ଝିଅମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ । ଦେଖ ମହିଳା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବୁରକା ପିନ୍ଧି କାମ କରିବାରେ ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଯେପରିକି ଅଷ୍ଟୋପଚାର ସମୟରେ କିନ୍ତୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଏପରି ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିଥାନ୍ତି ଯେମିତି ମୁଣ୍ଡରେ ଟୋପି ମୁହଁରେ

ମୁଖା ଓ ଶରୀରରେ ଜିଲା ପୋଷାକ ଏତତ୍ ବ୍ୟତୀତ ଡାକ୍ତରମାନେ ମଧ୍ୟ ପରଦା ଆଡୁଆଳରେ କାମ କରିପାରନ୍ତି । ରବଂଧାରେ ଆମର ଜଣେ ଡାକ୍ତର ଥିଲେ ଶ୍ରୀମତି ଫହ୍ମିଦାଃ ସାହେବା । ଯାହାକୁ ଆମେ ସର୍ବଦା ପରଦା ଆଡୁଆଳରେ ଦେଖୁଥାଉ । ଡଃ ନୁସରତ ଜାହାଁ ମଧ୍ୟ ପରଦା କରିବାରେ ବେଶ୍ ଦୃଢ଼ ଥିଲେ । ଏଠାରୁ ସେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ନିଜର ସାମର୍ଥ୍ୟକୁ ନୁଆ ରିସର୍ଚ ମୁତାବକ ଡାଳିବା ପାଇଁ ଏଠି ଲକ୍ଷନ ମଧ୍ୟ ଆସନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସବୁବେଳେ ପର୍ଦାରେ ରୁହନ୍ତି । ବରଂ କହିବାକୁ ଗଲେ ସେ ପର୍ଦାର ଜରୁରତ୍ ଠାରୁ ଅଧିକ ପାବନ୍ଧ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉପରେ ଏଠାରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଆରୋପ କରାଯାଇନଥିଲା ନା ତାଙ୍କ କାମ ଉପରେ କୌଣସି ଆକ୍ଷେପ କରାଯାଇଥିଲା ନା ତାଙ୍କ ପେଶାର କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ଫରକ୍ ପଡ଼ିଥିଲା । ସେ ତ ବହୁତ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅପରେସନ୍ କରିଛନ୍ତି । ଯଦି ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଚାଲିବା ପାଇଁ ନିୟତ (ପ୍ରତିଜ୍ଞା) ରହିବ ତାହାଲେ ରାସ୍ତା ଆପେ ଆପେ ମିଳିଯିବ ।

ଏହିପରି ମୁଁ ଗବେଷକମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କହିଥିଲି ଯେ ଯେଉଁମାନେ ଏପରି ଦକ୍ଷ ଅଟନ୍ତି କି ବିଜ୍ଞାନଗାରରେ ବସି ଗବେଷଣା କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ସେଠାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତେବେ ନିଃସନ୍ଦେହ ସେଠାରେ ବୁରକା ନକରିପାରନ୍ତି । ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ଟୋପି ଆଦି ପିନ୍ଧା ଯାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେଠାରୁ ବାହାରିବା ପରେ ବୁରକା ପିନ୍ଧି ନେବା ଉଚିତ୍, ଯାହାର ଇସଲାମ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛି । କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ମାନବ ଜାତିର ଏପରି କୌଣସି କଲ୍ୟାଣ ସାଧୁତ ହୋଇନଥାଏ । ତେଣୁ ଏପରି ଚାକିରୀ ବିନା ବୁରକାରେ କରିବାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଚାକିରୀରେ ତ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ନିତାଦିନଆ ପୋଷାକ ସହିତ ସର୍ବଦା ମେକ୍ ଅପ୍ କରି ଆସିବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଏପରି ପୋଷାକ ପରିଧାନ କର ଯେଉଁଥିରେ (ଜଣେ କନ୍ୟାର)ଲାଘ ଅକ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ ରହୁଥିବ ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରଚଳିତ ବୁରକା ଲୟା ରକ୍ଷା କରିବାର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ । ଯଦି ଏଥିରେ ନର୍ମତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଏ ତେବେ ନିଜ ଲାଘ ରକ୍ଷାକାରୀ ପୋଷାକରେ (ଲୋକେ) ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣି ଚାଲିବେ । ତାପରେ ସମାଜର ଚାକଚକ୍ୟରେ ମାତି ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ ନିର୍ଲିୟ ହୋଇସାରିଛି, ସେହିପରି ହୋଇଯିବେ । ସଂସାରବାସୀ ତ ପ୍ରଥମରୁ ଆମ ପଛରେ ପଡ଼ିଛନ୍ତି କି ପରଦା ପ୍ରଥାକୁ ଉଠାଇଦେବା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷାଠାରୁ କିପରି ଦୂରେଇ ଦେବା । ସୁଇଜରଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଗୋଟିଏ ଝିଅ ମୋକଦ୍ଦମା କରିଲେ ଯେ ମୁଁ ପୁଅପିଲାଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତରଣ କରିବାରେ ଲଜ୍ଜା ଅନୁଭବ କରୁଅଛି । ମତେ ସ୍କୁଲ ମିକ୍ସ ସୁଇମିଂ (ସମ୍ମିଳିତ ସନ୍ତରଣ) କରିବା ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ କରୁଛି । ମତେ ଏହାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉ ଯେ ମୁଁ ଅଲଗା ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତରଣ କରିବି । ହୁସ୍ତାନ ରାଇଟ୍‌ସର ଅଧିକାରୀମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ମାନବାଧିକାର ପାଇଁ ନେତୃତ୍ୱ ଦାବି କରୁଛନ୍ତି କହିଲେ ଠିକ୍ ଅଛି ଯଦି ତୁମେ ଚାହୁଁଛୁ ଅଲଗା ହେବା ପାଇଁ ତା ହେଲେ ଏହା ତୁମର ହକ୍ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏପରି କୌଣସି ଇଶୁ ନୁହେଁ ଯେ ଯାହାପାଇଁ ତୁମ ସପକ୍ଷରେ ଫଇସଲା ଦିଆଯିବ । ଯେଉଁଠାରେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକମାନଙ୍କର ଲଜ୍ଜାର ବିଷୟ ଆସିଲା ସେଠି ମାନବାଧିକାରର ସଂଗଠନ ମଧ୍ୟ ବାହାନା କରି ଚାଲିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମରୁ ଅଧିକ ସତର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ସ୍କୁଲରେ ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କ ପାଇଁ କିଛି ଦେଶରେ ସନ୍ତରଣ ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ଅଟେ ତେବେ ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ପୁରା ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିକରି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତରଣର ପୋଷାକ (ଯାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରକୁ ଆବଦ୍ଧ କରିଥାଏ) ଯାହାକୁ ଆଜିକାଲି ବର୍ଜିନି କୁହାଯାଉଛି, ତାହା ପିନ୍ଧି ସନ୍ତରଣ କର । ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ମନରେ ଅନୁଭବ ହେବ ଯେ ଝିଅପିଲା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଲଗା ସନ୍ତରଣ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଇସଲାମ ବିରୋଧୁ ଶକ୍ତିମାନେ ପ୍ରାଣ ପଣେ ଚେଷ୍ଟା କରିଚାଲିଛନ୍ତି କି ଧାର୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ରୀତିନୀତି ଠାରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅଲଗା କରିଦେବା ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ଓ ବିବେକର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତା ନାମରେ ଧର୍ମଠାରୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏପରି ସୁତ୍ରରେ ଅଲଗା କରିଦେବା ଯେପରି ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ମଧ୍ୟ କେହି ଆଭିଯୋଗ ଆଣିପାରିବେ



ନାହିଁ କି ସେମାନେ କାହାରିକୁ ଜୋର ଜବରଦସ୍ତି ଏପରି କରିବାକୁ କହିଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସହାୟକ ରୂପେ ବିବେଚିତ ହେବେ । ସଇତାନ୍ ପରି ମଧୁର ବ୍ୟବହାର ଦେଖାଇ ଧର୍ମ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବେ । କିନ୍ତୁ ଆମକୁ ମନେରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଏ ଯୁଗରେ ଇସଲାମର ଦ୍ୱିତୀୟ ପାଲିର କାର୍ଯ୍ୟ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କ ଯମାତ୍ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିବାର ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିମତାର ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ ତୁଲାଇବାକୁ ହେବ । ଆଜି ଯଦି ଆମେ ତାଙ୍କର ଗୋଟିଏ କଥା ମାନିନେବା ଯାହାର ସମ୍ପର୍କ ଆମ ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ଅଛି ତେବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଆମର ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ବିଷୟ ଉପରେ, ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ପ୍ରତିରୋଧ ଲାଗି ଚାଲିବ । ତେଣୁ ଆମକୁ ଦୁଆ ପ୍ରତି ଅଧିକାରୁ ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ସହିତ ଏହି ସଇତାନ୍ ଚାଲିବାଜିର ମୁକାବିଲା କରିବାର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ମାଗିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଯଦି ଆମେ ସତ୍ ମାର୍ଗରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଅଛେ ଏବଂ ନିଃସନ୍ଦେହ ଆମେ ଏପରି ଅଟୁ ତେବେ ଆମେ ହିଁ ଦିନେ ନା ଦିନେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା । ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ପୃଥିବୀରେ ଜୟଲାଭ କରିବ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ କହୁଛନ୍ତି-

“ସତ୍ୟତାରେ ଗୋଟିଏ ସାହାସ ଏବଂ ବୀରତା ଅଛି । ମିଛୁଆ ଲୋକ ଭାରୁ ହୋଇଥାଏ । ସେ ଯାହାର ଜୀବନ ଅପବିତ୍ର ଏବଂ ଅପରିଷ୍କାର ପାପ ଦ୍ୱାରା ଘେରି ରହିଥାଏ ସେ ସର୍ବଦା ଭୟାତୁର ହୋଇଥାଏ ଓ ମୁକାବିଲା କରିପାରେ ନାହିଁ । ଜଣେ ସତ୍ୟବାଦୀ ପୁରୁଷ ପରି ସାହାସ ଓ ବୀରତା ଜରିଆରେ ନିଜର ସତ୍ୟତାର ପରିପ୍ରକାଶ କରିପାରେ ନାହିଁ ଏବଂ ନିଜ ପବିତ୍ରତାର ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ । ସାଂସାରିକ ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରି ଦେଖିନିଅ ଯେ ଯଦି କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଚିକେ ସୁଜ୍ଜଳତା ଦେଇଛନ୍ତି ତାର କେହି ନା କେହି ଇର୍ଶାକୁ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୁଜ୍ଜଳ ଲୋକର କେହି ନା କେହି ଇର୍ଶାକୁ ନିଶ୍ଚିତ ରହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଲାଗିଥାନ୍ତି । ଏହିପରି ଅବସ୍ଥା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାରେ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ସଇତାନ୍ ମଧ୍ୟ ଇସଲାହାର ଶତ୍ରୁ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦରକାର ଯେ ନିଜର ହିସାବ ସଫା ସୁତରା ରଖୁ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ମାମଲା ଠିକ୍ ରଖୁ । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ରାଜି କରୁ । ଯଦ୍ୱାରା କାହାକୁ ସେ ଡରିବ ନାହିଁ ନା କାହାର ପରବାୟ କରିବ । ଏହିପରି ମାମଲାରୁ ସେ ଦୂରେଇ ରହୁ । ଯେଉଁଥିରେ ନିଜେ ସେ ଦକ୍ଷିତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସବୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଚେଷ୍ଟା କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ଯେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କର ଦୟା ସାମିଲ ନ ହୋଇଛି । **ଖୁଲିକଲ୍ ଇନ୍-ସାନୁ ଜଇଫା** (ନିସା: ୨୯) । ମନୁଷ୍ୟ ବହୁତ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ତାର ବହୁତ ଭୁଲ୍ ହୋଇଥାଏ । ଚରିଆତୁ ଦୁଃଖ କଷ୍ଟ ଘେରି ରହିଛି । ତେଣୁ ଦୁଆ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପୁଣ୍ୟ କରିବାର ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରୁ ଏବଂ ତାର ସାହାଯ୍ୟ ଓ କୃପାର ଅଧିକାରୀ ଆମକୁ କରୁ । **(ମଲ୍-ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୨୫୨, ଏଡ଼ିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ-ଇଂଲିସ୍ ସ୍ଥାନ)** । ତେଣୁ ଦୁଆର ସହିତ ଆମେ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସୁଦୃଢ଼ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ଅଛି ।

ଆମକୁ ମନେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ଅନ୍ୟ ସବୁ ଧର୍ମ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ନିଜ ନିଜର ସମୟରେ ଆସିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଯୁଗରେ ତର୍କବିତ୍ତି କାର୍ଯ୍ୟ ପୁରା କରିଲେ ଓ ଶେଷ ହୋଇଗଲେ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ତାଙ୍କ ଧର୍ମୀୟ ପୁସ୍ତକରେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ କାଟି ଛାଟି କରି ସଂଶୋଧନମାନ ହୋଇଛି ଏବଂ ବହୁତ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ହୋଇସାରିଛି । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଇସଲାମ୍ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଯିଏ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି । ଇସଲାମ ସଦା ସର୍ବଦା ପାଇଁ ଅଟେ । ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ଅତିମ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ତେଣୁ ଆମକୁ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଦୁର୍ବଳ ମନୋଭାବର ଶୀକାର ନହୋଇ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ନିଜେ ସୁଦୃଢ଼ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରାଇବା କି ତୁମେ ଯାହା କହୁଅଛ ତାହା ଅଲ୍ଲାଃ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି

ନାହିଁ । ତାହା ତୁମକୁ ଧ୍ୟାନାତ୍ମିତା କରୁଅଛି । ଇସଲାମ ଏଭଳି ଧର୍ମ ନୁହେଁ ଯାହାକି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅନାବଶ୍ୟକ ବନ୍ଧନର ଶିକୁଳୀରେ କବଳିତ କରିଥାଏ । ବରଂ ତାହାର ଶିକ୍ଷାରେ ଆବଶ୍ୟକତା ଠାରୁ ଅଧିକ ନମନୀୟତା ରହିଛି । ଯେପରି ମୁଁ କହିଲି ଯେ କିଛି ରୋଗୀ ଏପରି ଅଛନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖରେ ଚିକିତ୍ସା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଡାକ୍ତର ଇତ୍ୟାଦିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୋଗୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପର୍ଦା କରିବାର କୌଣସି କଠୋରତାର ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନକୁ କଷ୍ଟରୁ ଉଦ୍ଧାର କରିବା ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଏବଂ ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ । ସେଇଥିପାଇଁ ତ ବିଚଳିତ ଓ ଅସମର୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ମୁର୍ଦ୍ଦାର ଓ ସୁଅର୍ (ଗୁସ୍ତୁର)ର ମାଂସ ଖାଇବା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କେବଳ ଜୀବନ ବଂଚାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଅଟେ । ଏହିପରି ଔଷଧରେ ଆଲ୍-କହଲ୍ ମିଶ୍ରଣ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଯାହାହେଉ ଯେପରି ସଇତାନ୍ ଶକ୍ତି ଆମକୁ ପରିଚାଳିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ତାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଧୀରେ ଧୀରେ ଧର୍ମର ସରହଦକୁ ଶେଷ କରିଦେବା ଓ ଧର୍ମକୁ ମଧ୍ୟ ନିଃଶେଷ କରିଦେବା । ତେଣୁ ଏହାର ବିରୋଧରେ ଆମେ ଅହେମଦୀମାନଙ୍କୁ ଯିହାଦ୍ କରବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏହା ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା । ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନତମସ୍ତକ ହେବା ଯାହା ଫଳରେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଆମକୁ ମିଳିପାରିବ ।

ମସିହ୍ ମଉଦ୍ଙ୍କ ସମୟରେ ତଲ୍-ଘାଉର ଯିହାଦ୍ ହେବ ନାହିଁ ବରଂ ନିଜକୁ ସୁଧାରିବା ପାଇଁ ଯିହାଦ୍ ହେବ । ଏହି ଉନ୍ନତଶାଳ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କରେ ରହୁଥିବା ମୁସଲ୍ମାନ ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଦୁନିଆରେ ରହୁଥିବା ଅହେମଦୀ ମୁସଲ୍ମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହୁଅଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଶପାଇଁ ପ୍ରେମ ଏବଂ ଦେଶ ନିମନ୍ତେ ବଳିଦାନ ଏବଂ ଦେଶର କୌଣସି ପ୍ରକାର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯେବେ ଏହା ହୋଇଯିବ ତେବେ ସଇତାନ୍ ଶକ୍ତିର ମୁହଁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯିବ ଯେ ଏମାନେ ଏପରି ମୁସଲ୍ମାନ ଅଟନ୍ତି ଯିଏ ଦେଶ ଓ ଜାତି ପାଇଁ ବାସ୍ତବିକ ଉନ୍ନତି ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ହୁକୁମତକୁ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସରେ ନେବାକୁ ହେବ ଯଦି ଆମେ ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଦ୍ୱାରା ନିଜକୁ କୌଣସି ଜିନିଷର ପାବନ୍ଦ କରୁଅଛୁ ବା କୌଣସି ବସ୍ତୁଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହୁଛୁ ବା ନିଜ ଉପରେ ପାବନ୍ଦ ଲଗାଉଛୁ ତାହେଲେ ହୁକୁମତ ବା ଅଦାଲତ୍ କୌଣସି କାମ ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଏଥବରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରନ୍ତୁ ଯଦ୍ୱାରା ଅଶାନ୍ତି ଜନ୍ମ ହେବ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ଏବଂ ପ୍ରବାସୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ସୃଷ୍ଟି ହେବ । ଯଦିତ ଯାହାକୁ ଏମାନେ ମୁହାଜିର୍ (ପ୍ରବାସୀ) ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏଠି ଆସିବାର ଦୁଇ ତିନି ପୁରୁଷ ହୋଇଗଲାଣି । ହିଁ ଯଦି ଦେଶକୁ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କ୍ଷତି ପହଂଚାଉଛି, କୌଣସି ଧୋକାବାଜି କରୁଛି, ଦେଶରେ ମିଛ ଏବଂ ଘୃଣା ପ୍ରଘଟ କରୁଛି ତେବେ ହୁକୁମତକୁ ମଧ୍ୟ ହକ୍ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କୁ ଧରନ୍ତୁ ଏବଂ ଦଣ୍ଡ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ । କିନ୍ତୁ ଏହା କୌଣସି ହକ୍ ନାହିଁ ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଅମଳ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ରୋକିକରି କୁହାଯାଏ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଏହା କରିବ ତେବେ ଏହାର ଅର୍ଥ ଦେଶର ମାହୋଲକୁ ତୁମେମାନେ ଗ୍ରହଣ କରୁନାହିଁ ।

ଆମମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ମନେରଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଏହା ଏକ ଭୟଙ୍କର ଯୁଗ । ଏହି ଯୁଗରେ ସଇତାନ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରୁ ଶକ୍ତି ଆକ୍ରମଣ କରୁଅଛି । ଯଦି ମୁସଲ୍ମାନମାନେ ବିଶେଷ କରି ଅହେମଦି ପୁରୁଷ, ମହିଳା ଓ ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀ ଧାର୍ମିକ ନୀତି ଶିକ୍ଷାକୁ ସୁଦୃଢ଼ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା ନକରନ୍ତି ତେବେ ଆମର ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବାର କୌଣସି ଜାମିନ୍ ନାହିଁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଆମକୁ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ବିଧାନ କରିବେ, ଯଦି ଆମେ ନିଜ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ ନକରିବା । କାରଣ ଆମେ ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେଇଛେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସ ଆମକୁ ସବୁକିଛି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବୁଝାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଆମେ ନିଜକୁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଇସଲାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷା ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆସ୍ଥାର ସହ ଜୀବନ ନିର୍ବାହ କରିବାକୁ ହେବ । ଦେଖ କଦାପି ଏଭଳି ମତ ପୋଷଣ କର ନାହିଁ କି ଏହି ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଅନୁସରଣ କଲେ ଆମେ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବା । ସେମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ନିଜର ଚରମସୀମାରେ ପହଂଚି ସାରିଛି ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କର ଏହି ମନ୍ଦ ହରକତ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଅବନତି ଆଡ଼କୁ

ଚାଣୀ ନେଇଚାଲିଛି । ଯାହାର ଲକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାରେ ଲାଗିଲାଣି । ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଅଧ୍ୟକ୍ଷତାକୁ ସେମାନେ ବରଣ କରି ନିଜ ଧ୍ୱଂସକୁ ଡାକରା ଦେଉଛନ୍ତି । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ ମାନବିକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆତ୍ମମାନଙ୍କୁ ହିଁ ସେମାନଙ୍କର ସଠିକ୍ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନଙ୍କ ରଙ୍ଗରେ ମାତିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ସୁଧାର ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଗର୍ବୀ ତଥା ଧର୍ମିକ୍ତା ହେବାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା । ଯଦିଓ ଏହା କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ ମନେ ହେଉଅଛି ତଥାପି ସେମାନଙ୍କ ପରକାଳ ସୁଧାର ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁମାନେ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ଚାରିତ୍ରିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ଅସ୍ତିତ୍ୱକୁ ବଜାଇ ରଖିବାର ପ୍ରଚେଷ୍ଟା ଅଟେ । ଯେପରିକି ମୁଁ କହି ଆସିଲି ଏଥିପାଇଁ ଆତ୍ମକୁ ବିଶେଷକରି ଯୁବଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ଶିକ୍ଷାର ଅଧ୍ୟୟନ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅନୁଗାମୀ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପରଦା କରିବା ଓ ପୋଷାକ ପରିଧାନ କରିବା ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ (ନିଜର) କଥା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲି । ସେଥି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଦୁଃଖର ସହ କହିବାକୁ ଚାହେଁ କି କେତେକ ଲୋକ କହୁଛନ୍ତି କି କଣ ଇସଲାମ ଓ ଅହେମଦିୟତର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ପରଦା ଜରୁରୀ ଅଟେ । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି କି ଏହି ଶିକ୍ଷା ପୁରାତନ ଅଟେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଯଦି ଆତ୍ମକୁ ଦୁନିଆର ମୁକାବିଲା କରିବାର ଅଛି ତେବେ ଏସବୁକୁ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ହେବ (ନଉଜୁବିଲ୍ଲାଃ) । ଏପରି ଲୋକମାନେ ଭଲକରି ଶୁଣିରଖନ୍ତୁ କି ଯଦି ସଂସାର ପଛରେ ପଡ଼ି ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଆପଣାଅ ତେବେ ସଂସାରର ମୁକାବିଲା କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ସ୍ୱୟଂ ତୁମେ ସଂସାର ଭିତରେ ରୁଡ଼ିଯିବ । ତୁମର ନମାଜ ପାଠ ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ହୋଇଯିବ ଓ ପୁଣ୍ୟକର୍ମ ତଥା ଅମଳ କରିବା ଲୋକ ଦେଖାଣିଆ ହୋଇ ତାହା ମଧ୍ୟ ଧିରେ ଧିରେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ ।

ସୁତରାଂ ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କର କୌଣସି ଆଦେଶକୁ ସାଧାରଣ ମନେକରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ଭୟ କରିବାର ସ୍ଥାନ । ଇସଲାମର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ସେ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଆବଶ୍ୟକ ଯାହାର ଅଲ୍ଲୁଖ ଓ ତାଙ୍କ ରସୁଲ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ପରଦା କରିବା କେବଳ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ, ନା ଇସଲାମର ପ୍ରତିବନ୍ଧ କେବଳ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବରଂ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳା ଉଭୟଙ୍କ ପାଇଁ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲୁଖତାଲା ପ୍ରଥମେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଲାୟ ଓ ପରଦା କରିବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଯେପରିକି ସେ କୁହନ୍ତି- କୁଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁନିନିନା ଯଗୁଜ୍ଜୁ ମିନ୍ ଅବସାରିହିମ୍ ଓ ଯହ୍ ଫକୁ ପୁରୁଜ୍ଜୁମ୍ । ଜାଲିକା ଅଜ୍ଜାଲହୁମ୍ ଇନ୍ନଲ୍ଲାହା ଖବିରୁମ୍ ବିମା ଯସନଉନ୍ (ନୁର୍:୩୧) ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କୁହ ଯେ ସେମାନେ ନିଜ ଚକ୍ଷୁ ନିମ୍ନଗାମୀ କରି ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରନ୍ତୁ । ଏହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅତିଶୟ ପବିତ୍ର ହେବ । ସେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲୁଖ ତାହା ଉତ୍ତମ ରୂପେ ଜାଣନ୍ତି

ଅଲ୍ଲୁଖ ସର୍ବଦା ପ୍ରଥମେ ମୋମିନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ନିମ୍ନଗାମୀ ରଖିବାର ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, କାହିଁକି ? ଏଥିପାଇଁ କି ଏସବୁ ପବିତ୍ର ରହିବା ନିମନ୍ତେ ଆନିର୍ବାୟ୍ୟ । ଯଦି (ହୃଦୟ) ପବିତ୍ର ନାହିଁ ତେବେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତି ନିରର୍ଥକ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବ । ସୁତରାଂ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପରଦା କରିବାକୁ (ଆଦେଶ ଦେବା) ପୂର୍ବରୁ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ କହି ଦିଆଗଲା କି ତୁମେ ଏପରି ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମ ଇନ୍ଦ୍ରିୟ ଉଗ୍ର ହେବାର କାରଣ ସାଜିଥାଏ, ସେଥିରୁ ନିବୃତ୍ତ ରୁହ । ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଖୋଲା ନଜରରେ ଦେଖିବା ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଳିମିଶି ଯିବା, ଖରାପ ସିନେମା ଦେଖିବା, ନାମହରୁମ୍ (ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ)ଙ୍କ ସହିତ ଫେସ୍ ବୁକ୍ ବା କୌଣସି ସୋସିଆଲ୍ ମିଡ଼ିଆ ଦ୍ୱାରା ଚାଟିଂ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇନଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ସ୍ଥାନରେ ଖୋଲିକରି ଉପଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି-

ଏହା ଅଲ୍ଲୁଖତାଲାଙ୍କର ବାଣୀ ଅଟେ ଯିଏ ଆମକୁ ପ୍ରାଞ୍ଜଳ ଭାବେ ଆମର ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଆଚରଣରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ସରହଦ୍ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ଅଦବ କାଇଦା ଓ ପବିତ୍ରତାର ରାସ୍ତା ବତେଇଛି । ସେ ହିଁ ଯିଏ ଆଖି, କାନ ଏବଂ ଜିଭ ଇତ୍ୟାଦି ଅଙ୍ଗର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ଚେତାବନୀ ଦେଇ କହିଛନ୍ତି କୁଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁନିନିନା ଯଗୁଜ୍ଜୁ ମିନ୍ ଅବସାରେହିମ୍ ଓ ଯହ୍ ଫକୁ ପୁରୁଜ୍ଜୁମ୍ ଜାଲିକା ଅଜ୍ଜାଲହୁମ୍..... ଅର୍ଥାତ୍ - ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରକାର ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଆଖି କାନ ଓ ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗକୁ

ନାମହରୁମ୍ (ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି)ଙ୍କ ଠାରୁ ବଂଚାଇ ରଖୁ.....(ବରାହିନେ ଅହେମଦୟା ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୨୦୯, ହାସିଆ)

ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଯାଗାରେ ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି “ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ନାମହରମ୍ ଏବଂ ମହଲେ ଶହ୍ ଓ (ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ କାମ, ବାସନାର ସ୍ଥାନକୁ) ଦେଖିବାରୁ ନିଜ ଆଖିକୁ ଏପରି ବନ୍ଦ କରିଦିଅ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଚେହେରା ନଜର ନଥାସୁ ଏବଂ ନା ଚେହେରା ଉପରେ ଏପରି ଖୋଲିଖୋଲି ଭାବେ ନଜର ପଡ଼ୁ ଏବଂ ଏହି କଥା ଉପରେ ପାବନ୍ଦ ରୁହ ଯେ ନିଜର ଆଖିକୁ କଦାପି ଖୋଲିକରି ନ ରଖନ୍ତୁ ନା କାମାଳୁ ନଜରରେ ନା ଅନ୍ୟ ସମୟରେ । କାରଣ ଏପରି କରିବା ଦ୍ୱାରା ଠୋକର୍ ଲାଗିଥାଏ ଅର୍ଥାତ୍-ବିନା ପ୍ରତିରୋଧର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ୱାରା ଅତି ପବିତ୍ର ଅବସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ସୁରକ୍ଷିତ ରହେନାହିଁ ଏବଂ ବିପତ୍ତି ମାଡ଼ି ଆସେ ଓ ହୃଦୟ ମଧ୍ୟ ପବିତ୍ର ହୋଇପାରେନାହିଁ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଖି ପବିତ୍ର ନ ହୋଇଥାଏ । ତାହା ସେହି ଅବସ୍ଥା ‘ଅଜ୍ଜା’ ଯେଉଁଥିରେ ସତ୍ୟର ଅନୁଷ୍ଠାନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପାଦ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ଅଟେ ହାସଲ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଆୟତରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷି ଦିଆହୋଇଛି ଯେ ଶରୀରର ସେ ସବୁ ଗର୍ଭ ଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖାଯାଉ ଯେଉଁ ରାସ୍ତା ଦେଇ କୁକର୍ମ ଦାଖଲ ହୋଇପାରେ । ଗର୍ଭର ଶବ୍ଦ ଯାହା ଉକ୍ତ ଆୟତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ତାହା ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗ, କାନ, ନାକ ଓ ମୁହଁ ସବୁ ସାମିଲ୍ ଅଟନ୍ତି । ଏବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଏହି ସବୁ ଶିକ୍ଷା କିପରି ଉଚ୍ଚକୋଟୀର ଅଟେ !.....(ତରିଆକୁଲ୍ କୁଲୁବ୍ ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୫, ପୃଷ୍ଠା-୧୬୪-୧୬୫)

ସୁତରାଂ ଏହି ସବୁ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅଟେ ଯଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ପୂର୍ବରୁ ପାବନ୍ଦ କରାଯାଇଅଛି । ପୁଣି ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଗଲା ଯେ ଏହି ସବୁ ଉପାୟ କରିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ନିଜ ପର୍ଦ୍ଦାର ଖିଆଲ୍ ରଖିବ ଏବଂ ସେହି ସବୁ ଦେଶରେ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ବିଲ୍ କୁଲ୍ ନିଲଜ୍ଜତା ଅଛି ଆମ୍ଭେ କିପରି କହିପାରିବା ଯେ ସେଠି ପର୍ଦ୍ଦାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ବୋଲି । ବେ ପର୍ଦା ଓ ସାଙ୍ଗ ସାଥ୍ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ କଠିନତା (ଦୋଷ)କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥାଏ । ସେଥିରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ବହୁତ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ହେବ । ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଗଲା ଯେ ଯଦି ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ସହିତ ସନ୍ତରଣ କରିବାର ଅନୁମତି ନାହିଁ ତେବେ ପୁରୁଷ ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅନୁମତି ନାହିଁ ଯେ ସେମାନେ ଯାଇ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ତରଣ କରିବେ ।

ତେଣୁ ଏହି ସବୁ ପାବନ୍ଦି କେବଳ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ ବରଂ ପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଆଖି ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ତଳକୁ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରାଯାଇଛି । ତେଣୁ ଇସଲାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହିକ୍ମତ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଷିତ ଯାହା ଖରାପ କାର୍ଯ୍ୟର ଆଶଙ୍କାରୁ ଦୂରେଇ ଦେଇଥାଏ ।

ଜର୍ମାନୀରେ ବିଗତ ଜଲ୍ ସାଲାନାରେ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ପୁରୁଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭିନ୍ନତା ଏବଂ ତାଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଯେଉଁ ଅଲଗା ଅଲଗା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି ତତ୍ ସହିତ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କର ହକ୍ କଥା ମୁଁ କହିଥିଲି । ସେଥିରେ ଜଣେ ଜର୍ମାନ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ ସେ ମୋର ସବୁତକ ବକ୍ତବ୍ୟ ଶୁଣି କହିଲେ ଯେ ପ୍ରଥମେ ମୁଁ ଭାବୁଥିଲି କି ଇସଲାମ୍ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ହକ୍ ଦେଉନାହିଁ ବୋଲି । କିନ୍ତୁ ଆଜି ଆପଣଙ୍କର କଥା ଶୁଣି ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ଇସଲାମ୍ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ହକ୍ ଏବଂ ତାର ସମ୍ମାନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ସୁକ୍ଷ୍ମତାର ସହିତ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରୁଛି ।

ହଜୁର ଅନଓର ଅ.ବ କହିଲେ- କୌଣସି ଅହେମଦି କନ୍ୟା ଅବା ମହିଳା ତଥା ପୁରୁଷ ଦୂର୍ବଳ ମନୋଭାବର ଶୀକାର ହେବାର ଅବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । କେବଳ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ହିଁ ସଂସାରରେ ଶାନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ସହିତ (ଲୋକମାନଙ୍କୁ) ଅଲ୍ଲୁଖଙ୍କ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିପାରିବ । ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ସଂସାରବାସୀ ଅନୁଭବ କରିନେବେ ଯେ, ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷାର ଅଧ୍ୟୟନ କରି ତଦନୁଯାୟୀ ଅମଳ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପନ୍ଥା ନାହିଁ । ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦୃଷ୍ଟି ନିମ୍ନଗାମୀ ରଖିବାର ଓ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ରକ୍ଷା କରିବାର ଆଦେଶ ଦେବା ଅନ୍ତେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ବୁଝାଇ କହିଲେ କି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟି ନିମ୍ନଗାମୀ ରଖିବ ଓ କିଭଳି



ପରଦା କରିବ । ଯଦି ତୁମେ ଏଥି ମୁତାବକ ଅମଳ କର ତେବେ (ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ) କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ଶେଷରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କହୁଛନ୍ତି ପର୍ଦା ଏବଂ ଲଜାଶୀଳତା ତୁମର ସଫଳତାର ଚିହ୍ନ ଅଟେ ଯଦୂରା ତୁମର ଇହକାଳ ଓ ପରକାଳ କୃତକାର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ତେଣୁ କହିଲେ ଓଁକଲ୍ ଲିଲ୍ ମୁମେନାତେ ଯରଜୁଜନା ମିନ୍ ଅବ୍ସରେହିନା ଓ ଯହ୍ଫଜନା ପୁରୁଜହୁନା.....ଲାଆଲ୍ଲକୁମ୍ ତୁଫ୍ଲେହୁନ୍ (ନୁର:୩୨) ଅର୍ଥାତ୍ ମୋମିନ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ସେମାନେ ନିଜର ଆଖି ତଳକୁ ରଖନ୍ତୁ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସୁରକ୍ଷା କରନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶ ନକରନ୍ତୁ.....ଯାହାଦୂରା ତୁମେ ସଫଳତା ଲାଭ କରିବ ।

ପୁରୁଷଙ୍କର ଆଖି ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କର ଆଖି ତଳକୁ ରଖିବା ଦୂରା ଓ ପର୍ଦା କରିବା ଦୂରା ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ଓ ସତୀତ୍ଵର ରକ୍ଷା ହୋଇଥାଏ । ଉନ୍ନତଶୀଳ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ସମ୍ମାନ ଓ ସତୀତ୍ଵର ସୁରକ୍ଷାର ସଂଜ୍ଞା ବଦଳି ଗଲାଣି । ନାମହେରୁମ୍ (ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ତ୍ରୀ, ପୁରୁଷ)ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଯଦି ପୁଅ ଝିଅଙ୍କର ଅନୁମତି ଦୂରା ହୁଏ ତେବେ ତାହା ଜନାଃ ନୁହେଁ । ଯଦି ଏହା ବିନା ଅନୁମତିରେ ହୁଏ ତେବେ ଏହା ଜନାଃ ହେବ । ଯଦି ଏପରି ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଯାଏ ତେବେ ମୋମିନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଶରଣ ଭିକ୍ଷା କରି ଦୁଆ ଓ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଯଥା ସମ୍ଭବ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଆକ୍ଷେପ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଚାନ୍ଦର ଘୋଡ଼େଇ ପର୍ଦା ନାମ ଦେଇ ତାଙ୍କର ହକ୍କକୁ ନଷ୍ଟ କରି ଦିଆଯାଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ଅଳ୍ପ ବୟସର ଝିଅମାନେ ବେଳେବେଳେ ପ୍ରଭାବିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଇସ୍ଲାମ୍ ପର୍ଦାର ଅର୍ଥକୁ ଜେଲ୍‌ରେ ରଖିବା ନୁହେଁ । ଘରର ଚାରିକାନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରିବାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ । ହଁ ଲଜାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଅଟେ ।

ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ୍ ଆ.ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କୁହନ୍ତି- ଆଜିକାଲି ପରଦା ଉପରେ ଘୋର ଆକ୍ରମଣ ହେଉଅଛି କିନ୍ତୁ ଆକ୍ରମଣକାରୀମାନେ ଜାଣନ୍ତି ନାହିଁ ଯେ, ଇସ୍ଲାମୀୟ ପରଦା କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟ ପରି ନୁହେଁ । ବରଂ ଏକ ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଯାହାକି ଅଜଣା ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନଦେଖିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଦି ପରଦା କରିବେ ତେବେ ଅନେକ ବିପଦରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବେ । ଜଣେ ନ୍ୟାୟବନ୍ତ ଏହା କହିପାରିବ ଯେ ଯଦି ଏପରି ଲୋକମାନେ, ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ କୌଣସି ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବିନା ଏବଂ ସବୁଠାରେ ମିଳାମିଶା କରିପାରିବେ, ବୁଲାଇଲି କରିବେ ତାହା ଦୂରା ସେମାନେ କାହିଁକି ଠୋକର୍ ନଖାଇବେ । ବେଳେବେଳେ ଶୁଣାଯାଏ ବା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏପରି ଜାତି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ୟପୁରୁଷ ଓ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଙ୍କ ସହିତ ଗୋଟିଏ ଘରେ ଅଲଗା ଅଲଗା କବାଟ ବନ୍ଦ କରି ରହିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ଭାବନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହାକୁ ସେମାନେ ସଭ୍ୟତା ବୋଲି କହନ୍ତି । ଏହି ସବୁ ଖରାପ ଫଳରୁ ବଂଚିବା ପାଇଁ ଇସ୍ଲାମ୍‌ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ସେହି କଥାଗୁଡ଼ିକ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ହିଁ ଦେଲେନାହିଁ ଯାହା କାହାର ଠୋକରର କାରଣ ହେବ । ଏହି ମୌକାରେ କହିଲେ ଯେ ଯେଉଁଠି ଏପରି ଗାୟର୍ ମହରମ୍ (ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ) ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ ଦୁଇଜଣ ଏକାଠି ହେବେ ସେଠାରେ ସଇତାନ୍ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବ । ଏହି ଅପବିତ୍ର କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ଯାହା ଯୁରୋପ୍ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦୂରା ଭୋଗୁଅଛି । କିଛି ସ୍ଥାନରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲଜାହାନ ବେଶ୍ୟାର ଜୀବନ ଜାରିରହିଛି । ଏହା ସେହି ଶିକ୍ଷାର କାରଣ ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ଜିନିଷକୁ ଖୟାନତରୁ ବଂଚାଇବାକୁ ଚାହଁ ତେବେ ଚାହାର ସୁରକ୍ଷା କର । କିନ୍ତୁ ଯଦି ତୁମେ ସୁରକ୍ଷା ନ କରୁଛି ଏବଂ ଭାବୁଛ ଯେ ଭଲ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି ତେବେ ମନେରଖ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ତାହା ଧୂସଂ ହେବ । ଇସ୍ଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା କିପରି ପବିତ୍ର ଶିକ୍ଷା ଅଟେ ଯେ ଯିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଅଲଗା ଅଲଗା ରଖି ଠୋକର ଖାଇବାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇଛି ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନକୁ ହରାମ୍ ଏବଂ କରୁ ନ ହେଉ ଯେଉଁଥି ପାଇଁ ଯୁରୋପରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଗୃହ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ଦେଖିବାକୁ ପଡୁଛି । କିଛି ଭଦ୍ର ମହିଳାଙ୍କ ବେଶ୍ୟା ପରି ଜୀବନ ବିତାଇବା ଉକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳ ଅଟେ ଯେଉଁଥିରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି । (ମଲ୍‌ଫୁଜାତ୍ ପ୍ରଥମ ଖଣ୍ଡ, ପୃଷ୍ଠା-୩୪-୩୫, ଏଡିଶନ୍-୧୯୮୫, ମୁଦ୍ରଣ -ଇଲିସ୍ ସ୍ଥାନ) ପୂଣି ପର୍ଦାର ରୀତି ଉପରେ ଆପଣ କହିଲେ ଯେ କିପରି ପର୍ଦା

କରିବା ଉଚିତ୍ ? କହୁଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ମୋମିନ୍ ସ୍ତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ କହିଦିଅ ଯେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଆଖିକୁ ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଦେଖିବାରୁ ନିବୃତ୍ତ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର କାନକୁ ମଧ୍ୟ ନାମୋହରୁମ୍‌ଠାରୁ ବଂଚାଇ ରଖନ୍ତୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର କାମନାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶବ୍ଦକୁ ନଶୁଣନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଗୁପ୍ତାଙ୍ଗର ସ୍ଥାନକୁ ପର୍ଦାରେ ରଖନ୍ତୁ ଏବଂ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧିତ କରୁଥିବା ଅଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ କୌଣସି ବିବାହ ଉପଯୁକ୍ତ ପୁରୁଷଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନ ଖୋଲନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ଓଡ଼ଣାକୁ ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଏପରି ଢାଙ୍କି ନିଅନ୍ତୁ ଯାହା ଛାତିକୁ ଘୋଡ଼ାଇ ଦେଇ ମୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିବ । ଅର୍ଥାତ୍- ଗଲା, ଛାତି ଦୁଇଟା କାନ ଓ ମୁଣ୍ଡ ଏବଂ କାନର ଉପରସ୍ଥଳୀ ସବୁ ଚନ୍ଦର ଦୂରା ଚନ୍ଦର ଦୂରା ଢାଙ୍କି ହୋଇ ରହିଯିବ ଏବଂ ନିଜର ଗୋଡ଼କୁ ମାଟି ଉପରେ ନାଚିବା ବାଲି ସଦୃଶ ମାରନ୍ତୁ ନାହିଁ ଏହା ଏପରି ସତର୍କତା ଅଟେ ଯାହାର ପାବନ୍ଦି ଦୂରା ଠୋକରରୁ ବଂଚାଯାଇପାରିବ । (ଇସ୍ଲାମି ଉସୁଲ୍‌କି ଫଲ୍‌ଆସଫି ରୁହାନି ଖଜାଏନ୍ ଖଣ୍ଡ-୧୦, ପୃଷ୍ଠା-୩୪୧-୩୪୨)

ଏଠାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଦେଉଛି ଯେ କିଛି ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଶ୍ନ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ମେକପ୍ କରିଛୁ ଯଦି ଚେହେରାକୁ ନିକାବ ଦୂରା ଢାଙ୍କି ଦେବୁ ତାହାଲେ ଆମର ମେକପ୍ ଖରାପ ହେଇଯାଉଛି ତାହାଲେ ଆମେ କିପରି ପର୍ଦା କରିବୁ ପ୍ରଥମତଃ ମେକପ୍ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ତାହାଲେ ଏହି ପର୍ଦା ପ୍ରକୃତରେ ପର୍ଦା ହେବ ଯାହାର ମାପଦଣ୍ଡ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ.ସ ବତାଇଛନ୍ତି ଯେ ଚେହେରା, ଓଠ ଖୋଲା ରହିପାରିବ ଏତଦ୍ ଭିନ୍ନ ବାକି ଚେହେରା ଢଙ୍କା ରହିବ । (ଉଜ୍ଞତ ରିଉ ଅଫ୍ ରିଲିଜିଅନ୍ ଖଣ୍ଡ-୪, ସଂଖ୍ୟା-୧, ପୃଷ୍ଠା-୧୭, ଜାନୁଆରୀ-୧୯୦୫) ଯଦି ତୁମେ ମେକପ୍ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛ ତେବେ ତାକୁ ଢାଙ୍କିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ଭାବିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ଉପରେ ଚାଲି ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ହେବ ବା ଦୁନିଆକୁ ନିଜର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ଓ ନିଜର ମେକପ୍ ଦେଖାଇବେ ।

ଚେହେରା ଆଦି ଯେଉଁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇଛି ତାହା ଅଲ୍ଲାଃ ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେପରିକି ଅତି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବନ୍ଧୁବାନ୍ଧବ ଭାଇ, ଭଉଜୀ, ସ୍ଵାମୀ, ବାପା, ମା, ଛୁଆ ଆଦି ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମେକ୍ ଅପ୍ ମଧ୍ୟ କରାଯାଇ ପାରିବ । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କାହା ନିକଟରେ ନୁହେଁ । ଯାହା ପବିତ୍ର କୋରାନରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମଧ୍ୟରେ ଯାହାକି ସ୍ଵୟଂ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଯାଏ ଯେପରି ଉଚ୍ଚତା, ରଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଦି (ପ୍ରକାଶହେବା)ରେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନାହିଁ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ କି ଉକ୍ତ ଘରର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜିନ୍ ପ୍ୟାଣ, ବ୍ୟାଉଜ ଅବା ଲଜାଲା ବସ ପରିଧାନ କରି ବୁଲିବ । ଏଭଳି ପୋଷାକ ପିନ୍ଧି ଘର ଲୋକମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବା ମଧ୍ୟ ମନା ଅଟେ ।

ହଜୁର ଅନୂର ଅ.ବ କହିଲେ ଆଉ ଏକ କଥା ମୁଁ ମୁରବୀ ଓ ସେମାନଙ୍କ ପତ୍ନୀମାନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ ସେ ମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ପୋଷାକ ଓ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରତି ଅତ୍ୟଧିକ ସଜାଗ ରହିବା ଉଚିତ୍ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କ ନମୁନା ପ୍ରତି ଜମାଅତର ନଜର ରହିଥାଏ । ଜଣେ ମୁରବୀ ଓ ମୁବଲିଗ୍‌ର ପତ୍ନୀ ମଧ୍ୟ ମୁରବୀ ଅଟେ । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦାହରଣ ପାଳିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଅଲ୍ଲାଃ କରନ୍ତୁ କି ଆମ୍ଭ ମୁରବୀ ଓ ଜମାଅତର ମହିଳାମାନେ ଲାଜର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତର ହାସଲ କରିବା ସହିତ ଇସ୍ଲାମର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦେଶ ପାଳନକାରୀ ହୁଅନ୍ତୁ ।

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ ଓଡ଼ିଆ ଡି.ଟି.ପି ଜନିତ କେତେଗୋଟି ଅସଲ ଅକ୍ଷରସଠିକ ଲେଖା ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ଵରୂପ ଦ୍ଵିତୀୟ ତ, ଅଂଚ, ଅଂଚ । ପାଠକ ପାଠିକାମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ ଉକ୍ତ ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକୁ ସଠିକ ପଢ଼ିନେବେ ।



**EDITOR**  
**Qamarul Haque Khan**  
 Sub-Editor : Maqsood Ali Khan  
 Mob : (+91) 9437128786  
 e-mail : odiabadar@gmail.com  
 website: www.akhbarbadarqadian.in  
 : www.alislam.org

REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUNODI/2016/68750

The Weekly **BADAR** Qadian  
 ସାପ୍ତାହିକ ବଦର କାଦିଆନ  
 Distt: Gurdaspur (Pb.) INDIA Qadian - 143516

Postal Reg. No. GDP-40/2017-2019 Vol.2 Thursday 16 FEB 2017 Issue No. 7

**MANAGER**  
**NAWAB AHMAD**  
 Tel : +91 -1872-224757  
 Mobile : +91 - 94170-20616  
 e-mail : managerbadrqnd@gmail.com  
 www.alislam.org/badr  
 ANNUAL SUBSCRIPTION: Rs.300/-

**ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଖିଦ୍ମତେ ଦାନ (ଧର୍ମର ସେବା) ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି**

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆସ ନିଜର ପୁରା ଜୀବନ ଖିଦ୍ମତେ ଦାନର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ନିଷ୍ଠାପର ସହିତ କାଟିଲେ । ଆପଣ ଆ:ସ ଅତ୍ୟଧିକ ପରିଶ୍ରମୀ ଓ କଦାପି ଥକନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟ ହଜୁର୍ ଆ:ସଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଆପଣେଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ନିଜ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗ ନେବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳିନାହିଁ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ଯମାତି ଖିଦ୍ମତ ପାଇଁ ନିଜକୁ ପେଶ୍ କରନ୍ତୁ । ଏହିପରି ନିଜର ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତିର ପଥ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ ।

**ସୟଦ୍ନା ହଜରତ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍ ଅ:ବ:ଅ କ୍ ବାର୍ଷିକ ଇଜ୍ତେମା ମଜ୍ଲିସ୍ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦୀୟା ଓ ଅତ୍ଫଲ୍ ଅହେମଦୀୟା ଭାରତ-୨୦୧୬ ନିମନ୍ତେ ବାର୍ତା**

ଲଖନ-  
 ୨୪/୦୯/୨୦୧୬

ଭାରତର ପ୍ରିୟ ଖୁଦାମ୍ ଏବଂ ଅତ୍ଫାଲ୍ମାନେ ! ଅସ୍ ସଲାମ୍ ଓ ଆଲୈକୁମ୍ ଓ ରହ୍ମତୁଲ୍ଲହେ ଓ ବରକାତୁହୁ ମତେ ଜାଣି ବହୁତ ଖୁସି ଲାଗିଲା ଯେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ନିଜର ବାର୍ଷିକ ଇଜ୍ତେମା ପାଳନ କରିବା ପାଇଁ ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିଅଛି । ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ଏହି ଆୟୋଜନକୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରୁ ସଫଳ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ! ମତେ ଦରଖାସ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେ ମୁଁ ଏହି ଅବସରରେ କିଛି ବାର୍ତା ପଠାଇବି । ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଖିଦ୍ମତେ ଦାନ କରିବା ପାଇଁ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଏ ଯୁଗ ଭୌତିକ ବାଦର ଯୁଗ ଅଟେ ସବୁଆନେ ଧନ ସମ୍ପତି ଅର୍ଜନ କରିବା ଏବଂ ଭୌତିକ ଇଚ୍ଛାକୁ ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ଧାଁ ଧପଡ଼ ଲାଗିଛି । ସାମାଜିକ କୁଳର୍ମି ଓ ଚାରିତ୍ରିକ ଦୁର୍ବଳତା ସବୁଠାରେ ପରିଲିକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ଲୋକଙ୍କ ଜୀବନ ଶୈଳୀ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତି ବଦଳିଗଲାଣି । ଅନ୍ୟକାମକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟତା ଦିଆଗଲାଣି ଏବଂ ସବୁଆଡ଼େ ଏପରି ଏକ ମାହୋଲ ତିଆରି ହେଉଛି ଯାହା ଧର୍ମଠାରୁ ଦୂରେଇ ନେଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ଜଣେ ମୋମିନ୍ ଏହି କଥା ଉପରେ ଆମ୍ ସନ୍ତୋଷ ଓ ଖୁସି ହୋଇପାରିବ ? କଦାପି ନୁହେଁ । ଆପଣମାନେ ତ ସେହି ମୋମିନ୍ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ଏ ଯୁଗର ଇମାମଙ୍କୁ ମାନିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଦେଇଛନ୍ତି । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ନିଜର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଦାନର ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ବହୁତ ନିଷ୍ଠାପରତା ସହ ନିୟୋଜିତ କଲେ । ଆପଣ ବହୁତ ଗୁଡ଼ିଏ ପୁସ୍ତକ ଲେଖିଛନ୍ତି । ଲୋକଙ୍କ ସହିତ ମୋନାଜିରା କରିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଯାଗା ଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ସବୁ ସମୟରେ ଲୋକମାନେ କାଦିଆନ୍ ଆସନ୍ତି ଏବଂ ଆପଣ ତାଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ମୁତାବକ ତାଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ କରିବା ପାଇଁ ମୌକା ଦିଅନ୍ତି । ଆପଣ ବହୁତ ପରିଶ୍ରମୀ ଏବଂ ଥକ୍ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ତେଣୁ ଆପଣମାନେ ବହୁତ ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ଅଟନ୍ତି ଯେ ଆପଣମାନେ ସେହି ବାବରକତ୍ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ମାନିଛନ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ସିଲ୍ସିଲା ବୟତରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଛନ୍ତି । ମନେରଖ ଯେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ହଜୁର୍ ଆ:ସଙ୍କ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ଆପଣେଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଦାନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭାଗ ନେବାକୁ ହେବ । କେବଳ ଦାନକୁ ଦୁନିଆ ଉପରେ ପ୍ରାଥମିକତା ଦେବାର ସପଥ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ, ତା ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ଜରୁରୀ ଅଟେ । ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ କହୁଛନ୍ତି-

ଯଦି ହୋଇପାରିବ ତେବେ ଧର୍ମର ସେବା କରନ୍ତୁ । ଏହାଠାରୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଆଉ କ’ଣ ହୋଇପାରିବ ଯେ ମନୁଷ୍ୟର ସମୟ ସେ ନିଜେ, ତା’ର ଶକ୍ତି, ଧନ ସମ୍ପତି ଓ ଜୀବନ ଅଲ୍ଲୁଃକ୍ ଦାନର ସେବାରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉ । ଆମକୁ ତ କେବଳ ରୋଗର ପାଦୁଭାବର ଡର ଅଛି ନଚେତ୍ ମନ ଏହା କହୁଛି ଯେ ପୁରା ପୁରା ରାତି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉ । (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୧୧୨)

ପୁଣି ଆପଣ କହୁଛନ୍ତି :-

ଭ୍ରମଣ କରିବେ ତ ଧର୍ମୀୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରନ୍ତୁ । ସାଂସାରିକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଭ୍ରମଣ ହୋଇଥାଏ ତାହା ପାପ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟ ସେତେବେଳେ ଠିକ୍ ପରିଚାଳିତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ସେ କିଛି ନା କିଛି ଧର୍ମର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ତାକୁ ସେ ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଯାଉ ଯେ ସେଥିରୁ କିଛି ଧର୍ମୀୟ ଶିକ୍ଷା ହାସଲ ହେବ । ହଦିସ୍ ଶରିଫ୍ରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ଜଣେ ଗୋଟିଏ ଘର ତିଆରି କଲେ । ତା ପରେ ଅଲ୍ଲୁଃକ୍ ପୈଗମ୍ବର୍ ସ:ଆ:ସ କ୍ ଗୋଟରରେ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ ଯେ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ସେଠାକୁ ଆସନ୍ତୁ ଯଦ୍ଦାରା ଆପଣଙ୍କ ପାଦ ପଡ଼ି ତାହା ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇଯିବ । ଯେତେବେଳେ ସେଠାକୁ ହଜରତ୍ ସ:ଆ:ସ ଗଲେ ତ ଆପଣ ସ:ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ବାତାୟାନ (ଝରକା) ଦେଖିଲେ । ପଛରିଲେ ଏହାକୁ କାହିଁକି ରଖିଛ ? ସେ କହିଲେ ଅଣ୍ଡା ପବନ ଆସିବା ପାଇଁ । ଆପଣ ସ:ଆ:ସ କହିଲେ ଯେ ଯଦି ତୁମେ ଏ ନିୟତ କରିଥାନ୍ତ ଯେ ଆୟାନ୍ର ଶର ଶୁଣାଯାଉ ବୋଲି ତେବେ ମଧ୍ୟ ଅଣ୍ଡା ପବନ ଆସିଥାନ୍ତା ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାନ୍ତା । (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୨, ପୃଷ୍ଠା-୬୦୩-୬୦୪)

ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କର ପ୍ରଶଂସା ଅଟେ ଯେ ସେ ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସଙ୍କୁ ଏପରି ଗୋଟିଏ ସ୍ନେହି ଯମାତ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ବହୁତ ଲୋକ ଦାନ ଖିଦ୍ମତ (ଧର୍ମୀୟ ସେବା) କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଯାହାଙ୍କୁ ଥରେ ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ମିଳିଯାଏ ତାଙ୍କ ଘର ମଧ୍ୟ ଯମାତି ଦଫ୍ତର ରୂପେ ଜଣାପଡ଼େ । ତାଙ୍କର କଥା ଧର୍ମୀୟ ହୋଇଥାଏ, ତାଙ୍କର ସାଜସାଧୁ ମଧ୍ୟ ସାଧାରଣତଃ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପେ ଦାନର ଖିଦ୍ମତ (ଧର୍ମର ସେବା) କରୁଥାନ୍ତି ।

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଆ:ସ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ କହୁଛନ୍ତି:-

“ସାଂସାରିକ ମହିମା ମଧ୍ୟ ଦାନ (ଧର୍ମ) ଦ୍ଵାରା ହାସଲ ହୋଇଥାଏ” (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍ ଖଣ୍ଡ-୩, ପୃଷ୍ଠା-୩୮୭) । ତେଣୁ ଯାହାଙ୍କୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୌଣସି ସୌଭାଗ୍ୟ ମିଳିନାହିଁ ସେମାନେ ଆଗକୁ ଆସନ୍ତୁ ଏବଂ ଯମାତି ଖିଦ୍ମତ (ସେବା) ନିମନ୍ତେ ନିଜକୁ ପେଶ୍ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହିପରି ନିଜର ଧାର୍ମିକ ଓ ସାଂସାରିକ ଉନ୍ନତିର ପଥ ପରିଷ୍କାର କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲୁଃକ୍ ତରଫରୁ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ବରକାତ୍ (ସାନ୍ନିଧ୍ୟ) କୁ ନିଜଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲୁଃତାଲା ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଉପଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ଅମଳ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ !

ଓସ୍ ସଲାମ୍ ଖାକ୍ସାର୍  
 ମିର୍ଜା ମସ୍ରୁର୍ ଅହେମଦ୍  
 ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହିଲ୍ ଖାମିସ୍